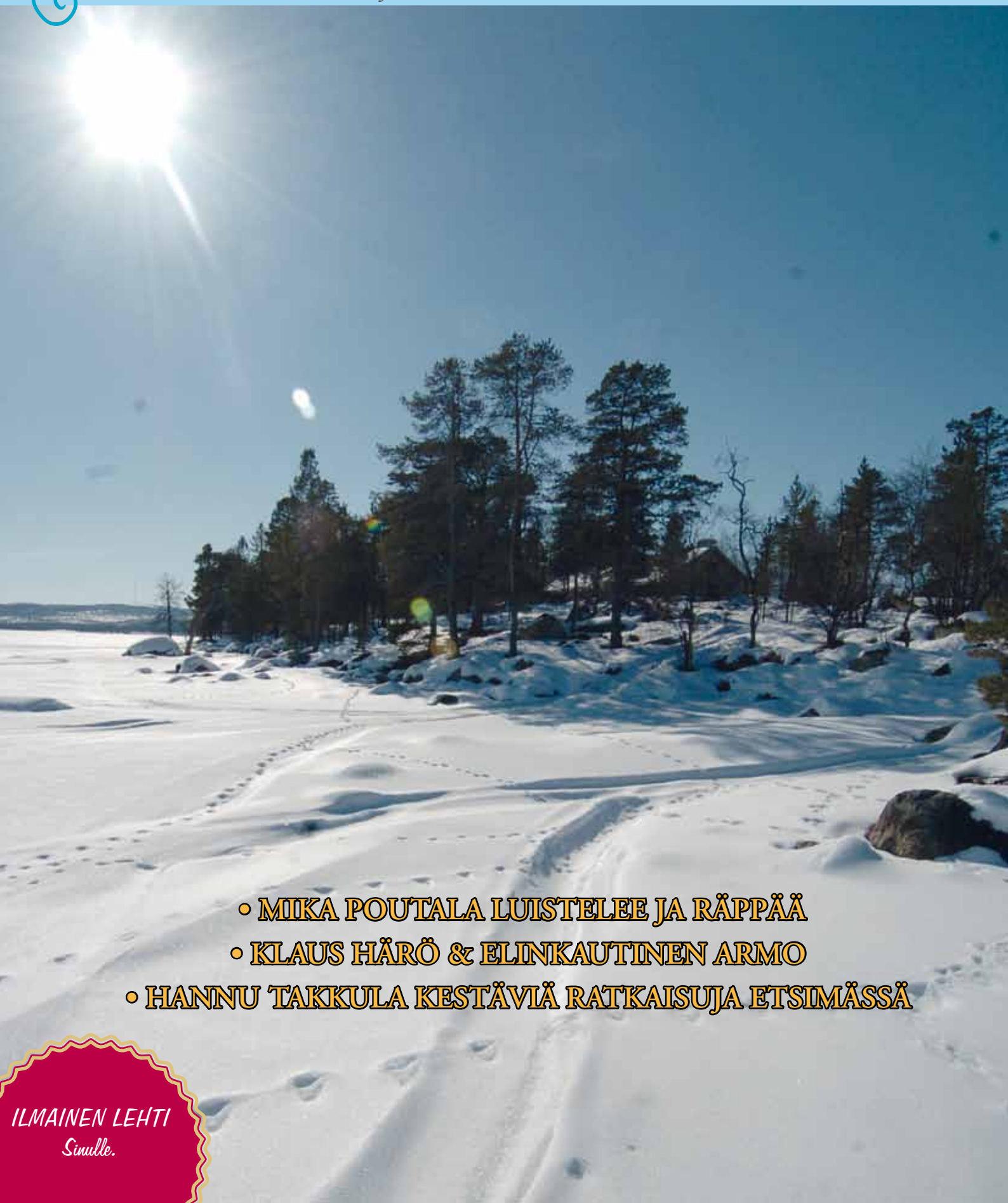

ILOUUTISET

SINULLE, JOKA ETSIT ELÄMÄSI SUUNTAA

- MIKA POUTALA LUISTELEE JA RÄPPÄÄ
- KLAUS HÄRÖ & ELINKAUTINEN ARMO
- HANNU TAKKULA KESTÄVIÄ RATKAISUJA ETSIMÄSSÄ

ILMAINEN LEHTI
Sinulle.

Tehokas apu särkyyn ja kuumeeeseen!

ibuxin

200 mg 20, 40 ja 60 tablettia

400 mg 10, 20 ja 30 tablettia

- Lievittää kipua
- Alentaa kuumetta
- Edullinen

Apteekista!

ratiopharm

Laadukkaita lääkkeitä edullisemmin

Ibuxin 200 mg ja 400 mg kalvopäällysteiset tabletit. **Vaikuttava aine:** Ibuprofeeni. Käyttöaiheet: Tilapäiset kuume- ja kiputilat, kuten nuhakuumeeseen tai influenssaan liittyvät oireet, lihas- ja nivelkiput, päänsärky, reumasärky, kuukautiskivut ja hammassärky. **Annostus ja antotapa:** Aikuisille ja yli 12-vuotiaalle lapsille 200-400 mg tarvittaessa 1-3 kertaa vuorokaudessa. 8-12 -vuotiaalle lapsille 200 mg enintään 4 kertaa vuorokaudessa. 4-8 -vuotiaalle lapsille 200 mg enintään 3 kertaa vuorokaudessa. Pitkäaikaiseen käyttöön vain lääkärin määräyksestä. **Käytön esteet:** Yliherkkyys ibuprofeenille tai jollekin valmisteen apuaineista. Vaikea-asteinen sydämen vajaatoiminta. Aiemman asetyylisalisyylihapon tai muun tulehduskipulääkkeen käytön yhteydessä ilmenneet astma- tai allergiaoireet tai ruoansulatuskanavan verenvuoto tai puhkeama. Ruoansulatuskanavan verenvuodolle altistava tila kuten verenohennuslääkitys, verenvuototauti, verihiutaleniukkuus tai maksan vajaatoiminta. Akuutti tai aiemmin sairastettu ja vähintään kerran uusiutunut maha- tai pohjukaissuolihaava. **Varoitukset ja käyttöön liittyvät varoitimet:** Sydämen vajaatoiminnan, verenpainetaudin, astman ja ruoansulatuskanavan sairauksien kuten haavaisen paksusuolen tulehduksen ja Crohnin taudin yhteydessä valmisteen käytöstä on neuvoteltava lääkärin kanssa. **Yhteisvaikutukset:** Ibuprofeenia ei pidä käyttää yhdessä muiden tulehduskipulääkkeiden kanssa. Yhteisvaikutukset mahdollisia verenohennuslääkkeiden, epilepsialääkkeiden, verenpaine- ja sydänlääkkeiden, nesteenpoistolääkkeiden sekä kortikosteroidien, litiumin, metotreksaatin ja siklosporiinin kanssa. **Raskaus ja imetys:** Käyttö raskauden aikana vain lääkärin määräyksestä. Ei saa käyttää viimeisen raskauskolmanneksen aikana. Voidaan käyttää imetyksen aikana pakkauksen ohjeen mukaan. **Haittavaikutukset:** Tavallisia haittavaikutuksia ovat ylävatsakipu, pahoinvointi, närästys, ripuli, päänsärky, pyöritys, mielialan lasku, uneliaisuus, ihottuma, kutina ja ihon ja limakalvojen turvotukset. Tutustu huolella pakkausselosteeseen. **Pakkaukset ja hinnat 1.12.2009:** Ibuxin 200 mg 20 tabl. (2,93€), Ibuxin 200 mg 40 tabl. (4,43€), Ibuxin 200 mg 60 tabl. (5,97€), Ibuxin 400 mg 10 tabl. (2,93€), Ibuxin 400 mg 20 tabl. (4,43€), Ibuxin 400 mg 30 tabl. (5,46€). Apteekista ilman reseptiä. **Lisätiedot:** www.laakeohje.fi, info@ratiopharm.fi P. 020 180 5900.

TÄSSÄ LEHDESSÄ

Pääkirjoitus

Tervehdykset

- Eduskunnan puhemies Sauli Niinistö
- Arkkiatri Risto Pelkonen
- Yrittäjäneuvos Kirsti Paakkanen
- Piispa Seppo Häkkinen
- Kansanedustaja Päivi Räsänen
- Kirkkokunnanjohtaja Hannu Vuorinen
- Helsingin metropoliitta Ambrosius

* Elokuvaohjaaja Klaus Härö
ja elinkautinen armo

* Kivalakodit:

Taivaan Isä lähtee liikkeelle vastaanollasta

* Sari Essayahin missio EU:ssa ihmisarvon puolesta

* Huippu-urheilijat kirurgi

Sakari Oravan hoidossa

* Ermot seikkailevat tv-kanavilla miljoonien lasten iloksi

* Usko uutisankuri

Keijo Leppänen arjessa

* Joululahjojen lahja

* Samaria-yhdistys:

Kaikki osaavat – kaikki kelpaavat

* TV7:n ohjelmatiedot

* Terveudeksi

* Aatteen ja uskon mies

Hannu Takkula EU-parlamentissa

* Mika Poutala luistelee ja räppää

* Junnu Aaltonen puhalttaa täysillä

* Arja-tädistä tuli Arja-opettaja: tervetuloa kouluun!

* Evankelista Tapani Suonto ja meri

* Petri Laaksonen: Laulut kuin runoja

* Radio Dein ohjelmakartta

* Kilpailu

Ilo uutiset kiittää Askel-lehden ja Sana-lehden toimituksia.

”Siellä kysyttiin, haluaisinko antaa elämäni Jeesukselle. Halusin. Johdonmukainen hakeminen oli johtanut tähän – jos uskon näin, eteen menemällä tunnustan sen itselleni ja muille. Ei ollut minkäänlaista tunnekuohua, oli vain syvä luottamus, ja hyvä houkutteli. Hahmottomat asiat muuttuivat konkreettisiksi. Sen illan jälkeen uskalsin kutsua itseäni kristityksi. En ollut enää itseni Herra, nyt oli toinen Herra”, kertoo elokuvaohjaaja **Klaus Härö**.

”Eryteisesti Isyystesti-kirjaan liittyen palautetta tuli valtavasti. Kirja teki minusta tavallaan isyyden puolestapuhujan, vaikka en tehnyt mitään kummallista: kirjoitin yhden kirjan niistä samoista isyyden kokemuksista, jotka ovat tuttuja miljoonille suomalaisille”, **Keijo Leppänen** toteaa.

”Euroopan parlamentin jäsenenä haluan omalta osaltani olla tekemässä työtä ihmisarvon puolesta”, priorisoi meppi **Sari Essayah** tehtävänsä EU:ssa.

PORVOOLAINEN SAMARIA-YHDISTYS

”Jokaiseen meistä on kätetty tarve tulla huomatuksi ja saada tuntee olevansa arvokas. Monilla jo lapsuudesta alkaneet kokemukset kuitenkin vievät itsetunnon, kun persoonaa vastaan hyökätään tai mitätöidään olemassa olon oikeutta”.

VAMMAISTEN KIVALAKODIT

Kivalakotien perustaja Kerttu Seestie-Leskinen vammautui jo keskenkasvuksena. Hän vietti yli kolme vuotta elämästään Oulun lääninsairaalassa. Kovissa tuskissa olevan 13-vuotiaan tyttöksen pelättiin kuolevan. Ihmeellisellä tavalla, vastoin kaikkia odotuksia langanlaihaksi riutunut tyttö parani ja toipui.

KIRURGIN HOI DOSSA

”Oli kova paikka leikata ja sanoa että tuosta poikki ja tuohon laiteaan kiinnitykset ja nyt tehdään noin. Ortopedit vierellä kyselivät, että oletko sinä ihan varma ja mitä nyt sitten tehdään? Siinähan piti olla varma ja niin se siitä sitten parani.”

PÄÄKIRJOITUS

JOULU on tulossa. On hyvä muistaa, että ajanlaskuamme ei aloitettu joulupukin syntymästä. Jeesuksen ylluonnollisen syntymän on täytynyt olla tosi merkittävä tapahtuma, kun siitä muistutetaan mitä arkisimman elämän keskellä. Suomessa on ollut, ainakin takavuosina, lähes jokaisessa kirjahyllyssä Raamattu. Useimmiten se on avaamattomana ja pölyntyneenä. Teos on kuitenkin ylivoimainen ihmiselle annettu testamentti. Sen sisältö on tarkoitettu eletäväksi.

Elämme mediavaikutuksen aikaa. Tervehenkiset ohjelmat ja kirjoitukset ovat saaneet antaa lisääntyvästi tilaa ihmisen kevytmielisyydelle. Uutisohjelmatkin ovat painottuneet kielteisiin, jopa perversseihin sisältöihin. Hyvät uutiset ovat vähissä, tai sitten niistä ei haluta kertoa. Ne kun eivät kiinnosta paatumaan päin olevaa ihmistä. Kansankirkkokin näyttää pääsevän kirkkaimpiin otsikoihin lähinnä papiston outojen elämänvalintojen yhteydessä.

Sanotaan, että kaikki muuttuu, paitsi Jumalan Sana. Me suomalaiset olemme olleet poikkeuksellisen varjeluksen alla. Pieni maa on säilynyt itsenäisenä ja elintasomme on maailman huippuluokkaa. Elämisen laatu on jo toinen asia. Vaurautta on enemmän kuin koskaan. Rahat eivät tunnu kuitenkaan riittävän mihinkään.

Tällä lehdellä on mitä ilmeisimmin arvovaltaa, ainakin jos viereistä sivua katsoo. Todellinen vaikutusvalta kuitenkin perustuu siihen, että lehti kunnioittaa Raamatun arvomaailmaa. Sanoma Joulun sankarista Jeesuksesta on keskeinen. Se tulee lehdestä ilmi eletyn ja eletävän elämän kautta. Uskonnollinen paatos on toivottavasti jäänyt sivujen ulkopuolelle.

Olen käynyt satoja ellen tuhansia puhelinkeskusteluja viime kuukausien aikana. Romaanin verran kokemuksia on kertynyt erityisesti ihmisten ja yrittäjien suhtautumisesta rahaan. Ökyrikkaasta miljonääristä on tullut sekunnissa rutiköyhä, kun puheeksi on tullut antaminen. Monen pörssiyhtiön suoranainen iva on tullut tutuksi. Olen kuullut lukuisten suuryritysten olevan niin ahtaalla, ettei parinsadan euron ilmoitusrahaa löydy. Budjetti on käytetty, tottahan se on. Samanaikaisesti investoidaan hehtaari- ja miljoonakaupalla.

Olen myös ihmetellen iloinnut joidenkin pienyrittäjien ja yksityisten henkilöiden halusta panostaa tähän lehteen. Itselleni tämä haaste on ollut ensisijaisesti kutsu-muksellinen, minkä vuoksi kuukauden vastaanototkin tuli perutuksi haasteen alkaessa yllättävästi kasvaa.

Raamatun viisaus on tullut konkreettisesti koetuksi. Rahan himo on kaiken pahan alku. Raha sinänsä on tietysti tarpeellinen, hyvä ja välttämätön asia.

Monelle olen joutunut toteamaan tosiasian: Elämän kalkkiviivoilla rikkaimmastakin miljonääristä tulee köyhä. Mitään ei saada mukaan, kun elämä loppuu. Tode-linen kysymys kuuluu, missä vietämme ikuisuutemme.

Raamatun talouslaki sanoo, että antaessaan saa. Aikamme sanoo, että kerää kaikki itsellesi ja anna korkeintaan muruset muille. On ollut lähes sääli-tävää nähdä, kuinka mammonan sitoma ihmismieli on menettänyt kyvyn nauttia omistamastaan.

Muistakaamme jouluna, että meille syntyi Vapahtaja Jeesus, suurin mahdollinen ilon antaja. Eläkäämme tämä todeksi joulun jälkeenkin.

Jos lukija löytää ILOUUTISTEN kautta elämään sisältöä, lehti on täyttänyt tarkoituksensa. Lehdentekijän suurin palkka on kuulla ihmisen elämän muuttuneen myönteiseen suuntaan. Jos tällä on vielä ikuista arvoa, sen parempi.

RAUHALLISTA JOULUA ja JUMALAN SIUNAUSTA VUONNA 2010!

Hannu Hurri
päätoimittaja
työterveyshuollon erikoislääkäri

ILOUUTISET päätoimittaja: Hannu Hurri kustantaja: Medifree Oy avustajat: Heimo Lempinen, Heidi Mönkkönen kansikuva: Seppo J.J. Sirkka taitto ja sivunvalmistus: Mainostoimisto Donner&Blitz Oy paino: ScanWeb Oy, Kouvola painos: 350.000 kpl. Vastuu virheistä: Mahdolliset muistutukset on tehtävä 8 päivän jälkeen julkaisusta. Lehden suurin vastuu julkaisussa sattuneesta virheestä on ilmoituksen hinta.

ARVOISAT LUKIJAT

Tämän vuosituhannen alku jää historiaan todella nopeiden muutosten aikana. Päivän polttavaksi ongelmaksi nousee yhä uusia ilmiöitä ja tapahtumia, joita juurikaan ei ole osattu aikaisemmin tunnistaa tai joihin ei ole osattu varautua.

Kaksi suurta asiaa ovat nousseet keskiöön. Ilmastonmuutos on tullut kaikkien huoleksi ja haasteeksi. Kansainvälinen finanssikriisi taas asettaa koetukselle koko järjestelmän perustekijän, luottamuksen.

Kummallekin ilmiölle on yhteistä, että ne koskevat samaan aikaan kaikkia kansoja ja ihmisiä ja ratkaisut niihin on löydettävä maailmanlaajuisesti. Kansainvälinen yhteistyö joutuu nyt vaatimaan testiin. Ongelmiin on löydettävä yhteinen ratkaisu.

Kansainvälinen taloustaantuma koettelee yhteiskuntamme rakenteita, taantumien vaikutukset ovat olleet Suomessa voimakkaita. Valtiomme velkaantuu vauhdilla ja julkisen talouden puolella vaikeudet jatku-

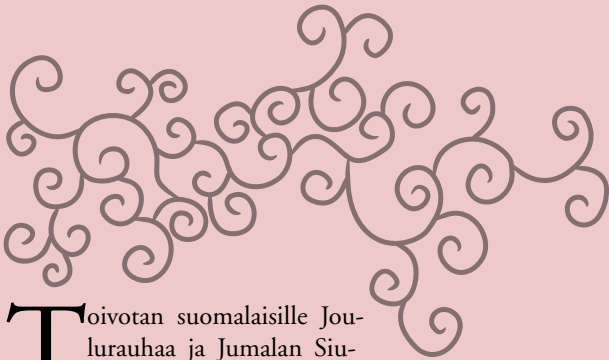

vat vielä usean vuoden ajan. Tässä tilanteessa on hyvä muistaa, että me suomalaiset olemme selvinneet yhteisvoimin aiemmistakin vaikeista ajoista. Talouden taantumasta selviytymiseen tarvitaan jälleen talvisodan henkeä, meidän on pidettävä yhdessä huolta maamme tulevaisuudesta. Meidän kaikkien suomalaisten osamista ja työtä tarvitaan, meidän kaikkien tulee kantaa vastuamme maamme ja kansalaistemme hyvinvoinnista.

Toivotan kaikille Ilo uutisten lukijoille rauhallista ja levollista joulunaikaa sekä oikein hyvää uutta vuotta 2010!

Sauli Niinistö
Eduskunnan puhemies

Kuva: Seppo J.J. Sirikka

Toivotan suomalaisille Joulurauhaa ja Jumalan Siunausta vuodelle 2010!

Olen syntynyt pienessä mökissä Saarijärvellä.

Elämäni kantavana voimana on ollut opettajaltani saamani ohje:

”Rukoile ja työtä tee niin työsi onnistuu, majastakin matalasta linna valmistuu.”

Kirsti Paakkanen
Yrittäjäneuvos

Joulu merkitsee jokaiselle erilaisia asioita, mutta yhteistä varmaan on ajatusten paluu lapsuuteen ja lapsenmieliset odotukset siitä, että arkiset huolet kääntyvät yhteiseksi iloksi, pimeys valoksi ja kiireet rauhaksi.

Kysymys on uskosta, että hyvää on olemassa, että toivossa on hyvä elää ja että rakkaus asuu jokaisen sydämessä. Juuri näitä kolmea suurta tarvitaan nyt tässä surullisten uutisten ajassa ja taloudellisen laman kynnyksellä.

Rakkaus ei ole suuria tekoja vaan pieniä asioita ihmisten kesken. Aina kun autamme kanssakulkijaamme ja asetamme toisten edut omamme edelle, lisäämme rakkautta keskuudessamme.

Ja aina kun laiminlyömmme ”yhdenkin näistä vähimmistä”, menetämme jotain olennaista omasta inhimillisyydestämme.

Hyvää Joulun aikaa!
Risto Peltonen
arkkiatri

LAPSI KESKELLÄMME

Te löydätte lapsen. Luukkaan jouluvankeliumissa enkeli ilmoitti paimenille merkin syntyneestä Vapahtajasta. Seimeen kapaloitu lapsi on Kristus, Herra (Luuk. 2:12).

Enkelin ilmoitus on vahva viesti lasten puolesta. Joulun on lasten juhla, ei vain ulkonaisesti, vaan ennen kaikkea sisällöllisesti. Antiikin kreikkalais-roomalaisessa maailmassa lapsen arvo riippui sukupuolesta, terveydestä ja monista muista tekijöistä. Vastasyntyneiden heitteillejätö oli yleistä. Kristityt eivät hyväksyneet tällaista tapaa.

Kristityt löysivät lapsen. Heille lapsi oli jo ennen syntymäänsä itsenäinen olento, joka oli Jumalan varjeluksen alainen. Jumalan luomistyön vuoksi ihminen on pyhä. Jokaisella lapsella on oikeus elämään.

”Te löydätte lapsen” on kehoitus meille toimia lasten hyvinvoinnin puolesta. Lasten oikeuksien sopimuksen juhluvuonna on erityisesti tarpeen muistuttaa jokaisen lapsen oikeudesta hyvään elämään. Monin paikoin maailmaa eivät toteudu edes perustarpeet jokapäiväisestä toimeentulosta ja huolenpidosta. Hyvään elämään kuuluu myös lapsen oikeus uskoon ja Jumalaan. Tätä oikeutta emme saa riistää lapsiltamme. Pienestä pitäen opittu luottamus Jumalaan kantaa läpi elämän. Joulunaika tarjoaa hyvän mahdollisuuden pitää esillä kristinuskon perusasioita.

Lapsen oikeudet ovat aikuisen velvollisuuksia. Joulun sanoma johtaa toimimaan lapsen hyväksi, lähellä ja kaukana.

”Te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.” Ensimmäisenä jouluna Betlehemin tallin seimeen kapaloitu lapsi on merkki Jumalan tulemisesta meidän luoksemme. Samalla se on itse todellisuutta. Tässä lapsessa on Jumala todellisesti ihmisten keskellä. Hän on nimensä mukaisesti Immanuel – Jumala meidän kansamme.

Jumala tuli ihmiseksi pelastamaan langenneen luomakuntansa synnin, kuoleman ja pahan vallasta. Joulun lapsi on Jumalan rakkauden merkki. Samalla hän on itse rakkaus. Paimenet löysivät lapsen, kun he noudattivat saamaansa ilmoitusta. Meille annettu ilmoitus on Jumalan sana. Sieltä me löydämme joulun lapsen. ”Hän on Kristus, Herra” (Luuk. 2:11).

Seppo Häkkinen
Mikkelin hiippakunnan piispa

Seppo Häkkinen
Mikkelin hiippakunnan piispa

Helsingin metropoliitta
AMBROSIOUS

Hannu Vuorinen
Kirkkokunnanjohtaja Suomen Vapaakirkko

Päivi Räsänen
kansanedustaja

JOULUN VALO

Oi Kristus, mitä lahjoja toisimme Sinulle, kun Sinä tulit meidän tähtemme ihmisenä maan päälle? Sillä kaikki Sinun luotusi kiittävät Sinua: enkelit tuovat ylistysveisun, taivaat tähden, tietäjät lahjansa, paimenet hämmästelynsä, maa luolan, erämaa seimen, ja me ihmiset Neitsytäidin.

Ihmiset ja muu luomakunta ovat yhdessä kohtaamassa Kristusta. Kuten tässä jouluveisussa laulamme, kukin osallistuu pelastuksen lahjaan oman erityislaatunsa mukaan.

Joulun ihme alleviivaa sakramentaalista näkemystä maailmasta. Jumala itse tuli ihmiseksi pyhittääkseen koko maailman.

Jumala tuli Kristuksessa ihmiseksi filantropiasta, rakkaudesta ihmiskuntaa ja maailmaa kohtaan. Näin Hän antoi koko todellisuudelle syvemmän, jopa ainutkertaisen sisällön ja tarkoituksen.

Mutta koska ihminen oli langennut, jouluun sisältyy myös sanoma pelastuksesta. Kristuksen ilmestyminen tapahtui, jotta kaikki kuolevainen voisi uudistua. Kirkkolaulun sanoin ”Kristus ilmestyi koko luomakuntaa uudistamaan”. Kirkkoisä Basileios Suuri sanoi, että Kristuksen syntymä ei ole vain ”ihmiskunnan syntymäpäivä” vaan koko luodun maailman uusi alkua.

Tänä päivänä meidän tehtävämme on osallistua tähän ihmeeseen kahdella tavalla. Saamme ponnistella oman henkisen ja hengellisen kasvun tietä. Viisauteen kasvaminen kokonaisvaltaisella tavalla sisältää jatkuvaa oppimista, hiljentymistä, panostamista sisäisen ihmisen kirkastumiseen.

Yhtä hyvin siihen kuuluu työ ja ponnistelu yhteiseksi hyväksi. Rakkaus toisiin ihmisiin ja luomakuntaan on aina yhteisöllistä. Se sisältää myös uhrautumista ja osallisuutta ympärillämme olevan kivun ja kärsimyksen lievittämiseen.

Kun sitä teemme joulun valo ja kirkkaus säteilevät entistä syvemmin meissä ja ympärillämme.

Tervehdin kaikkia Ilouutiset -lehden lukijoita ortodoksisesta kulttuurikeskus Sofiasta Helsingistä. Toivotan teille jokaiselle joulurauhaa ja iloa. Siunatkoon Herra hyvyydellään tulevan vuoden!

Helsingin metropoliitta
AMBROSIOUS

JOULUTERVEHDYKSET

JOULUN IHME

Toisinaan kuulee puhuttavan joulun ihmeestä. Voisiko se olla sitä, että löytää jouluruuhkan aikaan autolleen parkkipaikan kaupungin keskustassa aivan Stockmanin oven edestä, vai olisiko se sitä, että joululahjat on ostettu jo kaksi viikkoa ennen aattoa? Vai ehkäpä se olisi sitä, että tänä vuonna onnistuu syömään maltillisesti jouluherkkuja kerryttämättä kiusallisia lisäkiloja, joita vuodenvaihteen jälkeen on niin tavattoman vaikea karistaa pois? Voisimme varmaan kuvata joulun ihmettä mitä moninaisimmilla tavoilla, riippuen olosuhteista ja tilanteista.

Ensimmäisen joulun tapahtumista kirjoittaessaan evankelista Matteus toteaa: ”Tämä kaikki tapahtui, jotta kävisi toteen, mitä Herra on profeetan suulla ilmoittanut: –Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel – se merkitsee: Jumala meidän kanssamme.”

Onko joulun ihme sitä, että neitsyt tuli raskaaksi ilman miehen myötävaikutusta? Vai onko se sitä, että jokin tähti johdatti ihmisiä kuin mikäkin navigaattori Kristus-lapsen syntymäkodin luokse?

Edellä lainatuissa Raamatun sanoissa suurin ihme ei ole neitsyt, joka synnyttää lapsen. Suurin ihme on siinä, että lapselle annettava nimi, ”Immanuel”, kuvaa todellisuutta osuvasti. Uutinen on siinä, että Jumala tuli ihmiseksi, yhdeksi meistä! Sen rinnalla kalpenee neitseellisen syntymän ihmeellisyys tai tähden ominaisuudet navigaattorina. Luoja itse tulee yhdeksi luotujensa kanssa. Immanuel – Jumalan meidän kanssamme.

Jeesuksen koko elämä oli täynnä hämmästyttäviä piirteitä. Hän käveli veden päällä, hän muutti veden viiniksi, hän sai yhden lounaan riittämään tuhansille, hän herätti kuolleita ihmisiä takaisin elämään... Ja lopuksi ihmeellisintä kaikessa: hän itse nousi elävänä kuolleista ja söi oppilaidensa kanssa paistettua kalaa aamiaiseksi!

Uskomattomia juttuja, saattaa joku ajatella. Mutta entä jos hän ihan oikeasti oli Immanuel – Jumala meidän kanssamme? Jos Kaikkivaltias Jumala tuli ihmiseksi ja eli keskuudessamme, olisiko silloin niin mahdotonta, että hän tekisi mainittuja ihmeitä? Jos suurin ihme on totta, ovat toki pienemmät ihmeet mahdollisia, tai jopa todennäköisiä.

Joulun sanoma ei siis niinkään haasta meitä uskomaan ihmeelliseen raskauteen, joka tapahtui neitsyelle. Joulun tapahtumat haastavat meitä suuremmalla kysymyksellä: onko Jumala itse käynyt meidän ihmisten luona ja elänyt keskuudessamme ihmisen lailla? Kun ihmiset olivat kasvokkain Jeesus Nasarettiläisen kanssa, olivatko he kasvokkain Jumalan kanssa?

Jeesus sanoi: ”Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän”. Isällä hän ilmiselvästi tarkoitti Jumalaa. Koska tällainen ihme on tapahtunut, teemme hyvin ja oikein, jos kuuntelemme Kristuksen viestin. Ohittamalla sen ohitamme itsensä Jumalan. Välinpitämättömyydellä asetamme elämämme ja jopa iankaikkisuutemme vaakalaudalle. Mutta uskomalla häneen pääsemme osalliseksi lahjoista suurimmasta: elämästä Jumalan yhteydessä. Siksi joulu on uutinen vuosi toisensa jälkeen. Se kertoo suuresta ihmeestä ja mahdollisuudesta tulla sellaisesta osalliseksi.

*Ihmeellistä joulua jokaiselle suomalaiselle!
Hannu Vuorinen, Suomen Vapaakirkko*

TOIVOTAN SINULLE VALON JA ILON JUHLAA!

Onneksi emme asu Australiassa. Kuopukseni kauhistui sikäläistä joulun viettoa kesäisen auringon paisteessa uimarannalla eväitä syöden.

Suomalaiset juhlivat joulua vuoden pimeimpänä aikana. Joulun sanomaa on helppo hahmottaa vastakohtien kautta. Soihdut, lyhdet, kynttilät ja valaistu kuusi luovat pehmeää valoaan synkimmän talven keskellä. Sanoma ihmiseksi syntyneestä Vapahtajasta valona, joka loistaa pimeydessä, on kaamoksen keskellä puhutteleva.

Monelle joulun vastakohtaisuudet merkitsevät kipeitä kokemuksia. Joulu nostaa esiin lapsuuden kultaantuneet joulumuistot, joiden rinnalla elämän vaikeudet ja kipeät ihmissuhteet näyttävät entistäkin synkempinä. Yksinäisyyden ja perheettömyyden kokemus usein syvenee jouluna. Joulun ilon voi kohdata myös rikkinaisenä, oman ja läheistensä elämän monella tavoin haavoittaneena. Jeesus, joulun lapsi, ei tullut terveitä ja onnistuneita varten tähän maailmaan.

Lapsuuden perheellämme oli tapana käydä aattohartauksessa vankilan kirkossa, joka muutoin oli henkilökunnalta suljettu. Muurien sisälle meneminen ja paksujen ovien sulkeutuminen lukkoon perässämme tuntui pelottavalta. Vankilan kirkko oli askeettinen, ja seurakunta; raitapukuiset, tatuoidut, karskit miehet olivat joka joulu pysäyttävä näky. Aattohartaus oli vangeille vapaaehtoinen. Osa pyöriskeli paikallaan levottomasti, jotkut purskahtelivat välillä nauruun ja jotkut taas olivat silmin nähden liikuttuneita. Osa vangeista lähti kesken jouluvirren selliinsä. Lapsuuden herkäät joulumuistot nousivat ehkä liian kipeinä mieleen.

Kerran joulusaarnan asemasta vankilapapin vieressä seisojien neljä raitapukuista miestä kertomassa karulla kielellä vankitovereilleen oman tarinansa. Jeesus oli tullut heidän elämäänsä, antanut synnit anteeksi ja avannut heille kokonaan uuden elämän. Vankilan raamattupiiri oli nyt heidän henkireikänsä muurien sisällä, ja sinne he kutsuivat myös penkissä istuvia tovereitaan.

Miehistä näkyi sydämen ilo joulun lapsesta, joka tuo valon pimeyteen ja rakkauden vihan maailmaan. Lapsuuteni joulusaarna nousee mieleeni erityisesti, kun kirkossa luetaan Jesajan jouluprofeetia. 700 vuotta eKr. elänyt profeetta Jesaja kirjoitti kuvaillen tulevan Messiaan syntymää: ”Kansa, joka pimeydessä vaelttaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus. Sinä teet runsaaksi riemun, annat suuren ilon... Sillä lapsi on syntynyt meille, Poika on annettu meille.”

*Päivi Räsänen
kansanedustaja, puolueen puheenjohtaja (kd)*

RASTO rakentaa tälle tontille...

Asunto Oy Kouvolan Kustaanhelmi

Arvioitu aloitus keväällä 2010. Arvioitu valmistusaika keväällä 2011.
MYYYTÄ: Rasto Oy puh. 020 790 2700 ja SKV puh. 010 228 4500

ASUNTO OY KOUVOLAN KUSTAAHELMI

1. KRS
Autotalli 18,5-20,5 m² 5 kpl
Liikehuoneisto 253 m² (jaettavissa)

2. KRS
Asunto 1 2 H+K+S 64,5 m²
Asunto 2 3-4 H+K+S 98,5 m²
Asunto 3 3 H+KK+S 87,0 m²
Asunto 4 2 H+K+S 66,0 m²
Asunto 5 3 H+K+S 86,0 m²
Asunto 6 3 H+K+S 84,5 m²

3. KRS
Asunto 7 2 H+K+S 64,5 m²
Asunto 8 3-4 H+K+S 98,5 m²
Asunto 9 3 H+KK+S 87,0 m²
Asunto 10 2 H+K+S 66,0 m²
Asunto 11 3 H+K+S 86,0 m²
Asunto 12 3 H+K+S 84,5 m²

4. KRS
Asunto 13 2 H+K+S 64,5 m²
Asunto 14 3-4 H+K+S 98,5 m²
Asunto 15 3 H+KK+S 87,0 m²
Asunto 16 2 H+K+S 66,0 m²
Asunto 17 3 H+K+S 86,0 m²
Asunto 18 3 H+K+S 84,5 m²

5. KRS
Asunto 19 3-4 H+K+S 98,5 m²
Asunto 20 3 H+KK+S 87,0 m²
Asunto 21 4 H+K+S 105,5 m²
Asunto 22 2 H+K+S 64,5 m²

Lisäksi tontilla 11 autokatospaikkaa.

Näkymä pallokentälle.

Näkymä keskusaukiolle.

**VARAA
OMASI!**

RAKENNUSTOIMISTO
RASTO OY

Kiltatie 4, 45740 Kuusankoski
Puh. 020 790 2700
www.rakennustoimistorasto.fi

SKV
KIINTEISTÖNVALITYS

Puh. 010 228 4500

Hyvää Joulua

KOUVOLA
KYMIOJEN KAUPUNKI

JOULUN PAKETTIRATKAISUT!

URHEILUKIRURGI SAKARI ORAVA meillä ja maailmalla

Tarja Lappalainen

Sakari Orava on maailman kuuluisimpia urheilkirurgeja ja alan luennoitsijoita. Elämässään ja työssään hän kuitenkin turvautuu taivaallisen Isän apuun.
Hinta 21 €

KRISTITYN VAELLUS

John Bunyan

Klassikko, jossa nykylukijaa varten myös lyhyt kirjailijan elämäkerta. Kuvituksena parhaiden taiteilijoiden piirroksia 1800-luvulta!

Hinta 24,50 €

päiväosakeyhtiö Kauppiaaltasi tai www.paiva.fi

RAKENNUS - SANEERAUS
JATKE OY

FIRST CLASS QUALITY

HELSINKI, TAMPERE, TURKU

*Hyvää Joulua
kaikille
asiakkaillemme!*

VIIDEN TÄHDEN
★ ★ ★ ★ ★
Mattohuolto

www.viidentahdenmattohuolto.fi

Donner & Blitz
MAINOSTOIMISTO
www.donnerblitz.com

mainostoimisto
Donner&Blitz Oy

Joensuu • Helsinki
puh 050 5177 825 fax (013)221 950
jukka.tuunanen@donnerblitz.com

*Hyvää Joulua
ja Siunausta Vuodelle
2013*

ICC

Kansainvälinen Kristillinen Kauppakamari Suomessa

www.iccc.fi

www.masku.com

www.ponsse.fi

*Rauhaista
Joulua*

Cimson

KOULUTUSPALVELUT OY

www.cimson.fi

Hankintatukku Oy

www.hankintatukku.fi

LUMON[®]

www.lumon.fi

ELINKAUTINEN ARMO

Postia pappi Jaakobille on elokuva vapaudenvaikeudesta. Yhtä sitoo menneisyyden teko, toista kutsumus.

Omassa elämässäänkin ohjaaja **Klaus Härö** on joutunut kysymään, mitä armo on.

Bergmanlaisessa pappilassa on iloa, valoa, juhlaa ja riehakkuutta, mutta myös asketismia ja julmuutta. Häröläisessä pappilassa viipyy ankea, pysähtynyt odotus. Odotetaan kirjeitä, odotetaan edes jonkin oven aukeamista. Sielläkin on hyvää tahtoa.

Klaus Häröä ei tarvitse odottaa. Kahvilan ovi aukeaa sovittuna aikana, mies riisuu poplarinsa, hakee kahvin ja sanoo lähes ensimmäisenä ajatuksenaan: ”Eniten elämäni määrittää odottaminen.”

Mies odottaa neljättä lastaan syntyväksi. 13-vuotiaasta asti, valkokankaan vangitsemana hän odotti ikuisuudelta tuntuvan ajan oman elokuvan tekemistä.

”Uskonelämässäkin tärkeintä on odottaminen. Jeesus ei ole vielä tullut takaisin enkä minä ole sellainen ihminen kuin haluaisin”, ohjaaja jatkaa ja siirtää keskustelun keskeiseen elämäänsä määrittävään käsikirjoitukseen, joka sekun laittoi hänet jonotuslistalle. Piti etsiä ja odottaa.

Postia pappi Jaakobille -elokuvan kritiikki Uuden Suomen verkkolehdestä osuu vähän harhaan: ” – – ilkkurinen kakara **Ingmar Bergman** on lähempänä kristillisyyttä (Talven valoa) kuin rippikoulun priimusoppilas Klaus Härö, jonka kristillisessä suorituksessa on vähän suorituksen makua.” Härö kertoo:

”Rippikoulu meni vitsaillessa. Konfirmaation yhteydessä pamahti päälle vakavoituminen, jonka jälkeen aloin hakea totuutta ja johdonmukaisuutta. Jos Jumala on, sillä täytyy olla mulle enemmän merkitystä kuin nuo kymmenen leiripäivää. Kyse olisi koko elämästä.”

Etsijän tie oli yksinäinen. Kavereiden ja perheen huomio oli toisenlaisissa asioissa. Ainoana lapsena Klaus oli tottunut olemaan yksin ja vähän vanhanaikainen, ainoana murrosikäisenä kuuntelemaan klassisen musiikin konsertteja ja tutkimassa antiikkikauppoja. Kun rippikoulun pakolliset kirkossakäyntikerrat oli kuitattu, hän jatkoi reissuja omaehtoisesti.

”Kirkossa istuin kuullakseni mistä uskossa on kyse ja lähdin pois viisastumatta. Saarnat käsitelivät yleistä hyvää, kehitysyh-

teistyötä, luonnonsuojelua. Harvoin kukaan puhui asioista niiden oikeilla nimillä, siitä mikä kristinuskossa on ainutlaatuista”, Klaus sanoo, zoomaa 20 vuoden taakse ja tarkentaa:

”Harva pappi kutsui tulemaan Jeesuksen opetuslapseksi ja lukemaan Raamattua. Moni puhui siitä, mitä ihmiset halusivat kuulla eikä siitä mitä he tarvitsivat kuulla. Ei ole kirkon tehtävä puhua yleishyödyllisistä asioista eikä hoitaa tehtäviä, jotka muut hoitavat paremmin.”

Elinkautinen

Taposta elinkautisen saanut mutta armahdettu Leila Sten ja kuin elinkautista kutsumustaan toteuttava pappi Jaakob ovat kummallinen parivaljakko, joka istuu suomalaisessa koivikossa. Omaa painiaa käyväällä Jaakobilla on kotikenttätetu. Leila tulee kuin autiolle saarelle, jossa puhutaan kummallista kieltä. Ehkä hän tunnistaa sentään kurjuuden ja ikävän. Katsojan muistista nousee Edelfeltin Kristus ja Matalaena.

Nuoren miehen kysymykset saivat selkeät vastaukset elokuussa 1987, kun hän oli kuuntelemaan evankelista **Billy Grahamia** Helsingin Olympiastadionilla.

”Siellä kysyttiin, haluaisinko antaa elämäni Jeesukselle. Halusin. Johdonmukainen hakeminen oli johtanut tähän – jos uskon näin, eteen menemällä tunnustan sen itselleni ja muille. Ei ollut minkäänlaista tunnekuohua, oli vain syvä luottamus, ja hyvä houkutteli. Hahmottomat asiat muuttuivat konkreettisiksi. Sen illan jälkeen uskalsin kutsua itseäni kristityksi. En ollut enää itseni Herra, nyt oli toinen Herra.”

Suurin muutos oli se, että Klaus alkoi lukea Raamattua ja tutustua Jeesukseen niin kuin tutustutaan toisen ihmiseen. Katsellen, kuunnellen, epäillen, aavistamatta mitä hyvää oli odotettavissa. Kotiseurakunnassa jotkut vanhemmat kristityt siitä hyvästä vihjasivat.

”50–60-vuotiaat uskovat miehet puhuivat, miten meillä nuorilla olisi paljon hienoa edessä uskon tiellä. Joku heistä oli yritysjohtaja, toinen pappi, kolmas teki lastensuojelutyötä – eri aloilla toimivia ihmisiä, jotka uskoivat Kristukseen.”

Sunnuntaisin Klaus istui harvalukuisen seurakunnan keskellä ruotsinkielisissä jumalanpalveluksissa, joissa minkkiturkkirouvat veisasivat kadunmiesten kanssa vierekkäin ja polvistuivat samaan

– Kaikkina aikoina Jeesus on antanut ihmisille ilon ja luottamuksen. Hänessä on perusta, joka kestää.

– Jos mulla joku kutsumus on, se on aviomiehen ja isän kutsumus.

ehtoollispöytään. Perjantai-illat kuluivat seurakunnan nuorten ryhmässä, jossa sai ”haastaa, keskustella, olla samaa mutta myös eri mieltä”.

”Se ei ollut kovin syvää pyhityksen aikaa. Merkityksellistä oli uskollisen nuorisotyöntekijän opetus, kun hän viikko toisensa jälkeen jakoi korostaa, mikä oli olennaista. Tunteet tulevat ja menevät, on jotain niitä pysyvämpää. Kun siitä oli puhuttu, hän totesi ykskantaan, että nyt ovet kiinni ja kotiin!”

Lukion loputtua Klaus lähti siviilipalveluun ja muutti Espooseen. Tukena ei ollut enää kotiseurakuntaa, ja uskon kysymykset himmenivät taustalle. Meni viikkoja ilman ajatustakaan Jumalasta.

”Kyselin, että näinkö tär-

keä Hän minulle oli. Yritin ottaa itseäni kauluksesta kiinni ja piiskata parempaan. Rukoilin, kuuntelin radion aamu- ja iltahartaudet, luin Raamattua. Mutta mitä enemmän yritin, sitä enemmän epäonnistuin. Päätelin, että tässä oli kaikki osaltani. Sain ne kolme, neljä vuotta. Jumala antoi mahdollisuuden, mutten läpäissyt testiä ja Hän otti Henkensä pois. Olisin oman onneni nojassa. Tästä seurasi masennus ja ennististä suurempi eristyneisyys.”

Vapauden orja

Vahvat varjot ja tunteet viipyvät kasvoilla. Vankilanjohdaja kysyy, mihin Leila menisi. Tämä vastaa, ettei ole pyytänyt päästä vapauteen.

Pitkän odotuksen jälkeen valo pyyhkäisi pimeässä kulkijaa, kirjojen kautta. **Sven Reichmannin** Vapauteen kutsutut puhui anteeksiannosta järjestyksellään tavalla: Kun Jumala antaa jotakin anteeksi, Hän ei koskaan enää velo sitä ihmiseltä. **Carl Olof Roseniuksen** Vanhurskaana Jeesuksessa avasi uuden maiseman pelastukseen.

”Pyysin tyttöystävää tuomaan kirjastosta jotakin hauskaa luettavaa. Odotin elokuvakirjaa ja hän toi Roseniuksen pienen ruman oranssikantisen kirjan armosta.”

Vanha herätysaarnaaja alkoi opettaa nuorta etsijää.

”Jumala katsoo minua Jeesuksen kautta ja näkee minut synnittömänä ja puhtaana, Golgatan sovitustyön tähden.

Jumala myös tekee tämän kaiken, en voi lisätä siihen mitään, kuten Roomalaiskirje opettaa.”

Aluksi nuori lukija vastusteli: Ei se noin mene. Silloinhan sitä voisi elää kuin pellossa. Mutta vastustamattomasti ahdistus alkoi hälvetä kuin aurin gon karkottama aamu-usva niityn yltä. Muutamassa viikossa maailma alkoi näyttää toisenlaiselta. Armon alla tuli hyvä omatunto, lupa uskoa iloisesti ja vapaasti. Armon avautuminen asetti uuteen valoon myös uskoontulon stadionin vihiriöllä.

”En enää laita niin suurta painoa omalle ratkaisulleni. En tiedä, mikä silloin oli oma roolini”, vastaus karkaa. ”Luen Raamatusta kehotuksen avata oveni sitä kolkuttavalle Jeesukselle ja ottaa hänet vastaan. Toisaalta ihminen on kuin haudassa makaava Lasarus, jonka Jeesus kutsuu elämään.”

Kutsumuksen taakka

Postimies soittaa ainakin kahdesti. ”Jaa postia pappi Jaakobillee!” raikaa rapistuneen pappilan pihalla. Kirjeiden odottaja köpöttelee innokkaasti tehtävänsä suorittamaan. Kuulemaan, mitä murheita ihmisillä nyt on sydämellään ja rukoilemaan niiden puolesta. Kaikki on selkeää. Sokeudesta huolimatta.

Klaus Härö sipaisee hilloa croissantin pintaan ja siirtyy omasta tarinastaan elokuvansa surullisen hahmon ritariin. Ohjaajalle Jaakob ei ole mikään papin ihannekuva.

”Ei ollenkaan. Jaakob on täynnä itseään, tietoinen roolistaan ja tärkeydestään. Sitten kaikki otetaan pois, hän tulee heikoksi eikä pysty enää toteuttamaan tehtävänsä. Meillä konservatiivisissa piireissä on vahva elämäntehtävän painotus. Vapaissa suunnissa saatetaan sanoa, että Jumalalla on vain meidän kätemme. Kauhea korostus, jolla ammutaan ohii! Eiväthän vanhemmat halua lapsia maailmaan tehtäviä tekemään. Lapset syntyvät kah-

den ihmisen rakkaudesta. Mitähän Jumala odottaa meiltä? Raamattu sanoo jopa niin, että vaikka äitikin hylkäisi lapsensa, Jumala ei hylkää.”

Tehtävän mukana, profee-tallisessa konkurssitilassa pappi kokee menettäneensä myös arvonsa. Kaikki on siis ohi, pait-si armo ja rakkaus, jota kohti Jaakob Ljube saa lopulta kurkottaa.

Siihen Klaus Härö palaa ja sanoo, että armo ja anteeksiantamus antavat toivon, sekä Jumalan ja ihmisen että ihmisten väliseen suhteeseen.

”Pietari kyseli sen perään näin: ’Herra kenen tykö me menisimme? Sinulla on ian-kaikkisen elämän sanat.’ Toivo on siinä, että on joku paikka minne mennä ja jossa joku odottaa. Elokuvan alussa Leila on kuin nurkkaan ajettu eläin. Lopulta hänellä on kädessään yksi osoite.”

Klaus kertoo papin työn olleen itselleenkin vaihtoehto. Mutta jo lapsena syttynyt rakkaus elokuvaan vei voiton. Pappus kuitenkin puhuttelee häntä edelleen.

”En ymmärrä, miten pappina voi toimia asettumalla Jumalan Sanan ylä- tai ulkopuolelle. Sitä sielunvihollinen varmaan haluaa. Oikea paikka on Jumalan Sanan alla kysellen: ’Näytä mitä tässä on ja avaa mitä en ymmärrä.’ Jumalan Sana on pyhä. Sen edessä voin peilata elämäni, huomata heikkouteni ja harhat, kun olen tavoittelemassa vääriä asioita. Enkä tarkoita tällä jatkuvaa peilailua, joka muuttaa hengellisen elämän perfektiönismiksi.

Osattomuuden rajaseutu

Jaakob riisuu kaulastaan pappisuuden symbolit. Lipereiden ja tehtävän aika on ohi. Ei ole yhtään kuulijaa, ei ketään autettavaa. Vanha pappi makkaa tyhjässä kirkossa alttarin edessä odottaen kuin viimeistä kirkkovierasta.

Klaus Härö kasvoi seesteisessä 70-lukulaisessa perheessä, jossa ei ollut suurta draamaa

mutta jossa toisinaan kerrottiin hurjista elämän kohtaloista.

”Kuuntelin vanhempien tarinoita ja mielikuvitus lisäsi loput. Ehkä siitä syntyi eläytymiskyky, joka on ohjaajan pääasiallinen työkalu. Voimakkaasti samastun sekä Jaakobiin että Leilaan ja molemmissa tunnistan kyvyttömyyden ottaa apua vastaan.”

Tämä eläytyminen on nähty valkokankaalla, ja nyt mies marssittaa rakkaat hahmonsäpuheissaan paikalle. Aivan kuin nuo ”nuo baskeripäiset äijät, housut korkealle vedettynä” kulkisivat ”haparoin askelin” kahvilan ikkunan takana. Tai naapuripöydän vanha mies ja nainen katsoisivat meitä ”vetisin silmin”.

Elokuvassa eletään vanhan ja uuden taitteessa, selän takana 1800-luvulle asti ulottuva varjo, edessä uusi aika. On merkillistä, miten 2000-luvun katsoja on ottanut Härön uusimman elokuvan omakseen. Mikä meitä puhuttelee kadonneessa maailmassa, jonka maalaismaisemat, automallit, lan- kapuhelimet ja kuolevan papin ja vapautetun naisvängin kysymykset ovat niin kaukana omastamme?

Ohjaajalla ei ole selvää vastausta. Työn alussa oli vielä harha hyvinvoinnista, ja sen valmistuttua Suomi oli lamassa. Osattomuuden rajaseudulla elävät Jaakob ja Leila eivät olekaan niin kaukaisia kysymyksineen. Monet ovat sanoneet tunnistavansa Härön elokuvista myös vanhempansa. Niin tämän kirjoittajakin näki Jaakobin jaloissa kuolevan isän hapanovat, laihat ja suonikkaat jalat. Vanhan miehen istumassa sänkynsä laidalla, kun kaikki odotus ja unelmat olivat jo ohi ja edessä vain välttämätön. Lähtö ja kotiinpaluu. Kun yksi vain kykenisi tulemaan vastaan. Mutta se riittäisi. ”Armo”, Härö ehkä sanoisi.

Äidin lähtö

Leila Stenin elinkautinen alkoi jo lapsuudessa. Kun tuomio

katsotaan kärsityksi ja vankilan ovi avautuu, ei Leila ole vielääkään vapaa – ei edes tahdo olla.

Kaikista Klaus Härön suurista ohjaustöistä löytyy lapsi, myös tästä pelkästään aikuisten maailmaan keskittyvästä uusimmasta elokuvasta. Löydän sieltä pienet työt, kuin sivulauseesta, ja Jaakobin isähahmon. Ohjaaja sanoo, että hän ei pääse irti lapsuuden ja vanhemmuuden teemoista.

”Näkymättömässä Elinassa lapsi menettää isänsä, erakoi-tuu, pakenee ja kääntyy mielikuvituksen eikä äidin puoleen. *Äideistä parhain* on kuvaus sodan haavoittamasta lapsuudesta ja vanhemmuudesta. *Uusi ihminen* kysyy: kuka kelpaa vanhemmaksi?”

Klaus oli vähän yli kaksikymppinen menettäessään äitinsä. Sairaus ja kuolema yllättivät, vaikka äiti ja poika ehdivätkin sairauden kuukausina puhua ja sanoa näkemiin.

”Ne yllättivät sikäli, etten aivan tajunnut miten sairas hän oli. Äidin poismenon jälkeen aloin kysellä, mikä minussa muistuttaa hänestä. Kapinoin-ko kuolemaa vastaan, kun niin toivoisin kaiken olevan toisin? Olen tehnyt sovintoa sen kanssa, mistä tulen ja kuka olen – nyt kun puolet minusta on tavallaan poissa. Ihmississä, joilla on selvittämättömät välit, näen voimattomuutta ja anteeksiantamattomuutta.”

Isän odotus

Postimies tekee kunniaa sipaisemalla lakin päästään. Leilan kädessä on paperilappu. Loppu ja uusi alku. Lopputekstit. Hiljainen yleisö penkeissä. Tästä on jatkettava omien kysymystensä kanssa.

Postia pappi Jaakobille on nimetty Suomen Oscar-ehdokkaaksi. Ohjaaja itse sanoo, että hänen työstään pieni osa on glamouria, valtaosa muuta.

”Se pieni osa on ihan nautittavaa, en sitä vierasta. Mutta jos punaisella matolla yrittää pysyä, se vedetään pian alta.

Juhlat eivät jatku loputtomiin ja palkinnot menettävät kiil-tonsa. Elämäni on hyvin pientä ja tavallista, eikä mulla ole koskaan ollut suurta tuttavapiiriä. Mulla on työ ja perhe. Vapaa-aikani ovat vaimo ja 2-, 4- ja 6-vuotiaat lapset. Yleensä he-rään ensimmäisen lapsen kanssa kuuden kieppeillä. Jossain vaiheessa aamupuuhien jälkeen vetäydyn kotityöhuoneelle kirjoittamaan.”

Lapsuudenkotinsa ainoakaisena kasvanut Klaus sanoo oppineensa isäksi vähitellen. ”On ollut kiinnostavaa mutta myös luontevaa elää suurperheessämme. Meillä on lähisukulaisemme ja toisemme. Parhaiten viihdyn vaimoni kanssa kotisohvalla, jossa jatkamme vuonna 1988 alkanutta dialogia. Olimme silloin isoisina rippikoululeirillä.”

Häröjen lapset elävät monen sukupolven keskellä. Su-vun vanhin on Klausin 90-vuo-tias isoäiti. Lapset saavat tavata kaiken ikäisiä ihmisiä ja oppia luontevaa kanssakäymistä.

”Itseäni lähes kuvottaa, miten yhteiskunnassamme kohdellaan lapsia ja vanhoja. Annamme lapset liian helposti muiden hoidettaviksi ja piilo-tamme vanhuksemme laitoksiin. Minusta tämä on suurin yhteiskunnallinen epäkohta.”

Sitten Klaus Härö leikkaa keskustelun poikki.

Vastustamattomasti ahdistus alkoi hälvetä kuin auringon karkottama aamu-usva niityn yltä.

”En osaa oikein arvioida itseäni isänä. Ehkä 20 vuoden kuluttua voisit kysyä.”

Hän ei osaa myöskään kertoa, mitä tuleva lapsi hänelle merkitsee.

”En tiedä. Odotan tähän maailmaani tuntematonta henkilöä, jota en ole vielä saanut tavata. Ehkä ensi viikolla hän tulee.”

Teksti ja kuvat: Heimo Lempiäinen

KIVALAKOTIEN IHME KERTOO:

TAIVAAN ISÄ LÄHTEE LIIKKEELLE VASTA NOLLASTA

Mitkä ihmeen Kivalakodit? Näin kysyy **Tapani Sopasen** kirjoittaman kirjan nimi. Hyvällä syyllä voi sanoa, että ihmeestä Kivalakotien kohdalla onkin kysymys. Vammaisten lasten ja nuorten Lempäälässä sijaitsevan kotikylän tarina on uskomaton kertomus uskosta, toivosta ja rakkaudesta. Se puhuu järjestyttävästi siitä, mitä Jumalalta saatu näky ja sen todeksi eläminen voi saada aikaan.

Kivalakodit-yhteisö ja sen laaja rakennuskompleksi on noussut inhimillisesti

katsoen nollasta Lempäälän kirkonkylän ja Kirkkojärven vastarannalle.

Kylä on rakentunut rukouksella. Rahaa ei ole pyydetty muilta kuin Jumalalta.

Organisaatio toimii hoitohenkilökunta mukaan lukien vapaaehtoistyön ja lahjoitusten turvin.

Kaiken takana on pienen, nöyrän oloisen vammaisen naisen tinkimätön antautuminen Jumalan kutsulle.

”Taivaan Isä lähtee liikkeelle vasta nolasta”, sanoo Kivalan perustaja ja johtaja, sosiaalineuvos, ”Äitimmäksi” kutsuttu **Kerttu Seestie-Leskinen**.

Tarina alkaa oikeastaan jo kauan en-

nen kuin toiminta näkyvässä muodossa 1950-luvun alussa käynnistyi. Kertulla oli nuori **Heidi**-niminen tati. Heidi avasi pienelle Kertulle taivaan todellisuuden ja sen, että Jumala on varannut kaikille ihmisille elämäntehtävän.

Heidi-tati auttoi Kerttua ymmärtämään Raamatun Efesolaiskirjeen kohdan: ”Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta – se on Jumalan lahja – ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskai- si. Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme.”

**Kivala ei ole lait-
tos. Jakoa hoi-
dettaviin ja
hoitajiin ei ole.
Kaikkia kutsu-
taan kotisiksi.**

Heidi sai tietää myös sen, mitä hänen sisarensa pienelle Kerttu-tytölle oli elämäntehtäväksi varattu. Hän itse kuoli nuorena, mutta sai ennen lähtöään tietää Jeesukselta, että Kerttu tulisi käymään raskaan taipaleen ennen kuin saisi elämäntehtävänsä. Niin myös tapahtui.

Kolme vuotta sairaalassa

Kerttu vammautui jo keskenkasvuksena. Hän vietti yli kolme vuotta elämästään Oulun lääninsairaalassa. Kovissa tuskissa olevan 13-vuotiaan tytöksen pelättiin kuolevan. Ihmeellisellä tavalla, vastoin kaikkia odotuksia langanlahaksi riutunut tyttö parani ja toipui. Hän jäi kuitenkin sataprosenttiseksi invalidiksi. Kertun jalka jouduttiin amputoimaan. Hän pystyy kävelemään ainoastaan kainalosauvojen ja toisen jalkansa avulla, joka sekkin on vammautunut.

Sairaalassa ollessaan Kerttu seurasi, kun vammaisia lapsia kotiutettiin. Heillä ei ollut paikkaa minne mennä. Hän näki, kuinka heitä hävettiin ja hyljeksittiin.

Vähitellen Kerttu ymmärsi, että Jumala puhui hänelle kodin perustamisesta pienille vammaisille. Hänen mielessään olivat kaikuneet Jeesuksen sanat: ”Kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle” (Matt. 25:40).

Selkeät ohjeet ylhäältä

Kutsumus valkeni Kertulle lopullisesti vuonna 1955 hänen oltua jo yli kaksi vuotta ”elävässä uskossa”. Ahdistavassa elämän taitekohdassa hän kypsyi noudattamaan taivaallista johdatusta. Hän sai ylhäältä selkeät kaksi ohjetta: ei tule kääntyä ihmisten puoleen, ja tulee ottaa kiitoksella

vastaan kaikki mitä annetaan. ”Tapahtuipa mitä tahansa”, niin kuin hän itse kertoo.

Siitä alkoi ihmeellinen uskon kertomus. Se johti vuonna 1959 ensimmäisen Kivalakodin ja lopulta kokonaisen Kivalakotikylän perustamiseen. Perustaessaan kotia Seestie-Leskinen oli noin kolmekymppinen, vastikään eronnut kahden lapsen yksinhuoltajaäiti.

Herra hoitaa raha-asiat

Seestie-Leskinen kertoo, että Lempäälän Harvialan kartanoa ostaessaan hänellä oli taskussaan vain edestakainen Liminka-Lempäälä-junalippu. Kartanon hinta oli silloin 3,5 miljoonaa markkaa. Kaupat kuitenkin tehtiin.

Kaupanteosta Kerttu kertoo kirjassaan Rakkaat tuulihatut seuraavasti:

”Rukoilin sydämessäni, että jos Juma-

la oli tarkoittanut tämän kodin invalidilapsilleen, Hän johtaisi talon omistajan sanomaan minulle, että saisimme talon haltuumme ilman käsirahaa”. Näin sitten kävikin.

Kaupanhahvistajalle tämä oli uutta. Hän sanoi: ”Olen minä monenmoiset kaupunkirjat elämässäni vahvistanut, mutta en ikinä vielä tällaista. Minulle ainakin pitää löytyä rahaa kolmetuhatta (markkaa). En minä näitä kirjoja ilmaiseksi tee.”

Äitimamma kertoo vastanneensa, että hänellä on vain matkalippu ja ettei hän ollut tiennyt tällaisesta rahareistä mitään. Silloin joku joukosta otti lompakkonsa esille ja ojensi minulle tuon rahan hymyillen: ”Siinä on sitten ensimmäinen lahjoitus Kivalalle”, kertoo Seestie-Leskinen Lemmälän paikan osto.

Raha ei ollut silloin eikä näytä nykyäänkään olevan Kivalan äitimammalle iso kysymys. Hänellä on horjumaton usko Jumalan mahdollisuuksiin. ”Herra hoitaa asiat omalta puoleltaan, minä vain toimitan laskut pankkiin”, toteaa Seestie-Leskinen. ”Meillä ei ole valtion varoja, emme kerää, ano tai myy mitään. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa’ (Matt.10:8)”, Äitimamma kirjoittaa.

Juoksupoikia ja tyttöjä

Viidessäkymmenessä vuodessa Kivalaan on noussut kymmeniä rivitaloasuntoja, oma kirkko Ristin voima, vapaa-aikakeskus, jossa on uima-altaat ja kuntouttamistilat, koululuokkia, ruokala, oleskelutiloja

sekä vanhemman väen oma talo Kotiranta. Kaikkiaan rakennuksia on parisenkymmentä kauniissa järvimaisemassa.

Kaikki on rakennettu ilman yhteiskunnan tukea. ”Harva se päivä meille on tullut kirjeitse ja puhelimitse kehotuksia anoa avustuksia ja määrärahoja. Olen pyrkinyt vastaamaan, että anommehan me, mutta me lähetämme pyyntöme suorinta tietä Taivaaseen, kun meillä on kiire.”

Äitimamma todistaa taivaallisen pankkiirin huolenpidosta. ”Taivaan Isän korva ei ole hidas kuulemaan. Hänellä on keinonsa saada nöyrät omansa toimimaan. Hän panee milloin kenetkin omistaan juoksutytökseen tai -pojakeen. Se on jo koettu ja varmaksi havaittu. Itseään kieltää Hän ei saata.”

Kotisten koti

Kivalalaiset painottavat, että siellä eletään kodissa. Kivala ei ole laitos. Jakoa hoidettaviin ja hoitajiin ei ole. Kaikkia kutsutaan kotisiksi. Talossa olevilla on omat asunnot.

Kivalaan tulijat elävät siellä pitkään – jopa koko elinikänsä. ”Laitoksissa on laitostavat ja -ajat. Niissä on palkattu työväki, jonka työaika ja kotiaika ovat kaksi eri asiaa. Oikeassa kodissa ei ole mitään sellaista. Meillä on oikea koti”, Seestie-Leskinen kuvaava Kivalan elämäntapaa.

Kivalakodissa on hoitautunut ja elellyt yli satapäinen ihmismäärä – kaikki uskon varassa. Kutsumustyössä on ollut hoitajia, lääkäri, keittiöhenkilökuntaa ja eri alojen osaajia.

Alun perin koti perustettiin nimenomaan vammaisille lapsille. Nykyään talossa hoidetaan myös lievästi mielenterveydeltään häiriintyneitä sekä vanhuksia. Kiinteistöjä on hankittu hoitopaikoiksi myös muualta Suomesta. Kivalalla on kaksi omaa taloa myös Espanjassa hoitoa ja lomailua varten.

Heikoissa väkevä

Kerttu Seestie-Leskinen elämänkaareen tutustuja on uskon oppitunnilla. Mieleen tulevat eittämättä Jeesuksen sanat: ”Kaikki on mahdollista sille joka uskoo”. Äitimammalle asia on yksinkertainen. Tehdäkseen suuria Jumala tarvitsee vain antautumista. ”Jumala tarvitsee vain tarpeeksi tyhjän ihmisen. Sellaisen ihmisen, joka ymmärtää, että Taivaallinen Isä on minun järkeni, voimani ja rikkauteni.”

Äitimamma on kokenut, että Herra on nimenomaan heikoissa väkevä. ”Siksi meidän täytyy ensin tulla heikoiksi. Ei Hän voimakkaisiin tule asumaan. Heidät täytyy ensin riisua omista voimista. Vasta sitten Herra voi heitä käyttää”, hän sanoo.

Seestie-Leskinen puhuu paljon ihmisen elämätehtävän tärkeydestä. Siitä hän on myös kirjoittanut paljon lukuisissa kirjoissaan ja teksteissään. ”Elämäntehtävä on sellainen, josta ei pääse yli eikä ympäri, nimittäin jos on antautunut. Jumala ei tee väkivaltaa kenenkään tahdolle niin kuin sielunvihollinen tekee. Jos pitää elämäänsä omassa hallussaan, ei Jumala meitä mihinkään pakota. Jokainen saa elää niin kuin tykkää! Pitää muistaa, että Jumala on rakkaus”, Kerttu Seestie-Leskinen muistuttaa.

”Äitimamma” on tinkimättä toteuttanut kutsumustaan yli viisikymmentä vuotta.

Hän jatkaa sitä edelleen Kivalan johdossa nyt 84-vuotiaana, energisenä uskonihmeen naisena.

Kivalakotien työhön tutustuja painaa päänsä alas ja näkee pikkuruisen uskonsa.

Samalla hän kiittää Hän on ollut elämänsä ”todistuskokouksessa”.

Kiitollisuus Kivala-kotia kohtaan kasvaa.

Perustaessaan kotia

Kerttu Seestie-Leskinen oli noin kolmekymppinen kahden lapsen yksinhuoltajaäiti.

TAHTONAINEN SARI ESSAYAHIN MISSIO EU:SSA IHMISARVON PUOLESTA

Yleisö kannustaa, huutaa suoraa huutoa, nousee ylös. Lähes 30 000 katsojaa kokee yhden suomalaisen urheiluhistorian huippuhetkistä Helsingin stadionilla, kesällä 1994. **Sari Essayah** tuo Suomelle Euroopan mestaruuden 10 kilometrin kävelyssä voiton nälkäisen kotiyleisön edessä huipputähtävällä kilpailussa. Urheiluselostajat kuvaavat edellisen vuoden Stuttgartin MM-voittajan menoa tehokkaaksi, järkeväksi ja ennen kaikkea nopeaksi.

Vuonna 2009 Essayah valloittaa Eurooppaa aivan toisenlaisella areenalla, kristillisdemokraattien edustajana Euroopan parlamentissa. Siellä hänen missionsa on taistella ihmisarvon puolesta.

Urheilu-uran huipulla Sari antoi avoimesti kunnian Jumalalle. Tänäkin hän turvaa löytyy samasta osoitteesta. ”Usko Jeesukseen on koko elämäni perusta; se merkitsee turvaa arjessa ja toivon näköaloja tulevaisuudessa”, sanoo 53 800 suomalaisen EU-parlamenttiin äänestämä Sari, **Roopen** vaimo ja **Nooran** ja **Nean** äiti.

Sari Essayahin urheilu-ura on suomalaisnaisten kesäurheiluhistoriaa parhaimmillaan. Valmentajana toimi legendaarinen **Juha Väätäinen**. Menestystä alkoi nopeasti tulla, ja sitkeä harjoittelu johti kultamitaliin Stuttgartin MM-kisoissa vuonna 1993. Sitä seurasi seuraavan vuoden EM-kulta Helsingissä. Suomalainen urheiluhullu kansa oli saanut yhden idolin lisää.

Suurin suomalainen naisyleisurheilija lopetti kävelijänuransa voitolla vuoden 1996 Suomi-Ruotsi-maaottelussa. Hänet valittiin Vuoden naisurheilijaksi vuosina 1993 ja 1994.

Voi vain kuvitella, mitä maailmaan parhaaksi naiskilpakävelijäksi tulemiseen vaaditaan. Vaativassa tekniikkalajissa on tarvittu rautaista lihaskuntoa ja kestävyyttä, päämäärätietoista, rankkaa puurtamista sekä epäilemättä verta, hikeä ja kyyneleitäkin.

Kilpakävelijän keskeinen fyysinen ominaisuus kun on kestävyys.

Ei omissa voimissa

Essayah summaa urheilu-uraansa kiitollisena. ”Urheilu on elämäni pienoiskoossa, myötäistä ja vastaista. Kristityn elämässä on lisänä

se, että kaikissa hetkissä voi kokea Jumalan todellisuuden. Ihminen ei ole yksin taapertamassa”.

Juha Väätäinen tiedusteli valmennettavaltaan Atlantan olympialaisten kävelykilpailun jälkeen, että mitkä ovat suunnitelmat jatkossa. Essayah totesi, että ”ryhdyn evankelistaksi”.

Näin kävi. Entinen urheilija kiersi ahkerasti kouluja, nuorten kerhoja ja seurakuntia evankelistana. Hän totesi evankelistan kutsumuksestaan silloin, että haluaa puhua ihmisille Jumalan rakkaudesta. ”Viesti on erityisen tärkeä tänä aikana, kun niin monet tuntevat itsensä yksinäisiksi ja syrjäytetyksi. Moni nuori on vailla hyväksyntää. Siksi he etsivät sitä kaduilta jenginsä jäsenyydestä. Heidän on tärkeää tietää, että Jumala rakastaa heitä sellaisena kuin he ovat.”

Sari Essayah tuli itse uskoon opiskeluaikana Vaasassa. ”Eräs ystäväni kertoi minulle Jeesuksesta ja siitä, kuinka Jumala hyväksyy meidät hänen kauttaan. Silloin ymmärsin, että kristillisyyden todellinen perusta on armo, eivät meidän tekomme. Muut uskonnot yrittävät miellyttää Jumalaa tekojen avulla. Kristinuskko on hyvin realistinen ihmisen suhteen. Me olemme syntisiä, emme me pysty teoillamme pelastumaan. Jumala valmistoi meille pelastuksen Jeesuksessa ja me voimme vain joko ottaa sen vastaan tai hylätä sen.”

Seurasi yksinkertainen rukous. ”Pyysin Jumalaa tulemaan sydämeeni ja johtamaan elämäni siitä hetkestä lähtien”, hän kuvaa elämänsä tärkeintä ratkaisua.

Nopea nousu politiikan huipulle

Kiinnostus yhteisten asioiden hoitamiseen virisi jo kouluaikoina. Essayah toimi koulunsa oppilaskunnassa ja kouluneuvostossa. Silloisen kotikuntansa nuorisolautakunnan jäsenenä hän oli muutaman vuoden. Sen jälkeen luottamustehtäviin tuli tauko kilpaurheilun ottaessa kaiken ajan. Urheilu-uran päätyttyä Essayah aloitti uudelleen paikallispolitiikassa.

Vuoden 2003 eduskuntavaaleissa seurasi valinta kansanedustajaksi, ja lokakuussa 2004 eduskuntaryhmän puheenjohtajaksi. Seuraavissa eduskuntavaaleissa 2007 Essayah putosi eduskunnasta ja ehti paimiolaistuneena laskentaekonomina palata Telia-Soneran leipiin Turussa. Turun puoluekokouksen yhteydessä

koitti kuitenkin ripeä paluu valtakunnanpolitiikkaan, kun Essayah valittiin kristillisdemokraattien puoluesihteeriksi.

Europarlamenttivaaleissa kesällä 2009 Essayahista tuli yksi Suomen 13 europarlamentaarikosta seitsemänneksi suurimmalla äänimäärällä. Ääniä tuli yli puoluerajojen. Luottamusta päätöksentekijän kykyihin oli syntynyt monella taholla eduskuntakautena.

Essayahin kerrotaan saaneen erityistä kiitosta työstään puhemies **Paavo Lipposeltakin**.

”Euroopan parlamentin jäsenenä haluan omalta osaltani olla tekemässä työtä ihmisarvon puolesta”, priorisoi meppi tehtävänsä EU:ssa.

Huolellinen valmistautuja

Marraskuinen kalenteri on täynnä tapaamisia ja matkustamista Suomen ja Brysselin välillä. Leijonanosa päivästä menee sähköpostin – ja tavallisen postin – lukemiseen, ihmisten kohtaamiseen ja asioiden valmisteluun.

Aina on jokin kokous. Huolellinen valmistautuminen on tärkeää. Essayahin sanotaankin paneutuvan asioihin samalla tarmolla kuin aikanaan kilpäkävelyn harjoitteluun.

Europarlamentissa Essayah toimii mm. Suomen EPP-delegaation varapuheenjohtajana. Hän kuuluu myös parlamentin Israel-valtuuskuntaan. Apuna työssä ovat avustajat.

Omantunnon vapaudesta taisteltava

Tuoreissa kannanotoissaan Sari Essayah on ollut huolissaan mm. uskonnonvapaudesta.

Hänen mielestä suvaitsevaisuuden nimissä pyritään yhä enemmän rajoittamaan ihmisten oikeutta toimia omantuntonsa mukaisesti jokapäiväisessä elämässään.

”Onko liikaa toivottu, että kristitty puuseppä voisi kieltäytyä ottamasta vastaan buddhalaistemppelein rakentamista koskevaa toimeksiantoa”? ky-

syy Sari Essayah.

Niille, joille uskonasiat ovat todella tärkeitä, usko vaikuttaa kaikkiin elämän osa-alueisiin, ei vain elämän ”hengelliseen sektoriin”.

Perheellä on edessään ensimmäinen joulu ulkomailla. Mm. lanttulaatikon aineksia ei löydy Brysselistä.

Kehityssuuntaa kummastellessa Sari viittaa myös Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätökseen kohua herättäneessä krusifiksijutussa. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin kehotti Italiaa poistamaan kouluista krusifiksit. Ratkaisu on Essayahin mielestä erikoinen ns. positiivisen uskonnonvapauden näkökulmasta.

”Jos valtaosa luokasta koostuu katolisista oppilaista, joille krusifiksi on tärkeä symboli, miksi heidän uskonnonvapausoikeuksistaan ei kanneta huolta? Länsimaista kulttuuria, sivistystä ja yhteiskuntaelämää on mahdotonta ymmärtää ilman ymmärrystä kristinuskosta. Tässäkin mielessä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ratkaisu on huolestuttava, ja heijastaa pyrkimystä kieltää kristillinen kulttuuritausta osana maanosamme perinteitä. Uskonnonvapauden periaatteet eivät saa koskea vain ateisteja, vaan myös uskovia”, toteaa Sari Essayah.

Arkijärkeä EU:n työhön

Essayah on usein peräänkuulluttanut arkijärkeä EU:n päätöksentekoon. Yli 3000 säädöstä ja lähes 400 direktiiviä tehtaileva EU:n parlamentti voisi keskittyä läheisyysperiaatteen mukaan hoitamaan

vain niitä asioita, jotka sille luonnostaan kuuluvat. Ensisijaisuusperiaatteen mukaan jäsenvaltioilla on ensisija niille kuuluvissa asioissa. Unionin toimivalta on toissijaista.

EU:n ulkopolitiikan suhteen Essayah toteaa, että ulkosuhteet tulisi pitää jäsenvaltioiden ja siten myös neuvoston alaisuudessa.

Ranskankieltä ja joulun odotusta

Kesän eurovaalien jälkeen keittiön pöydän ääreen kokoonnutunut perheparlamentti päätyi siihen, että koko joukkue suuntaa kohti Brysseliä. Ratkaisua helpotti suuresti se, että tyttärille oli tiedossa paikka suomenkieltä ylläpitävässä Eurooppa-koulussa, ja puoliso Roope oli oikeutettu virkavaapaaseen työstään.

Brysseliläistymiseen kuuluu myös ranskankielen opiskelu. Brysselissä ranskankielen taito on hyödyksi, erityisesti parlamentissa, sillä monet keskieu-rooppalaiset eivät puhu englantia kovin hyvin. ”Ikävä kyllä on myös heitä, joille kieli on kunniakysymys – englantia ei puhuta, vaikka osataan”, kertoo Essayah.

Jouluun valmistautuminen alkaa näkyä Brysselin katukuvassa jo lokakuussa. Kaupat liisäävät valikoimiinsa jouluisia tuotteita. Leipomoiden hyllyt pullistelevat jouluherkkuja. Jouluvaloja Brysselissä ei kuumenna aina edes nosteta pois katujen yltä joulun jälkeen. Ne ovat paikallaan vuoden ympäri odottamassa aina seuraavaa joulua.

Perheellä on edessään ensimmäinen joulu ulkomailla. Mm. lanttulaatikon aineksia ei löydy Brysselistä. Huolenaiheena on myös, kuinka paistaa kinkku sikäläisessä miniuunissa. Mutta Sari Essayahin tarmon ja sinnikkyyden tietäen perheen Brysselin-kodissa tuoksuu varmasti tänäkin jouluna itse paistetut lanttulaatiko ja kinkku!

flexible
printer delivering
highest
value

SCANWEB

www.scanweb.fi

**Iloutiset
lehti on painettu
Kouvolaassa
kouvolaalaiselle
paperille!**

ILOUUTISET
www.ilouutiset.fi

MEDIFREE OY
www.medifree.fi

Tilaa Maxivision ja Taivas TV7!

Koko paketti vain 199€

- Maxivision-peruspalvelu 6kk sisältää Suomen vapaat kanavat, TaivasTV7, BBC World, Poker Channel, Deutsche Welle, TV5 Monde
- Maxivision HD-valmis nettidigiboxi omaksi
- 100 h tv-ohjelmien tallennustilaa verkossa

Taivas TV7 kohtaa katsojansa elämän tärkeiden kysymysten äärellä. Kanava lähettää monipuolista kristillistä ohjelmatarjontaa lapsille, nuorille ja aikuisille.

Taivas TV7:n saat Maxivisionista. Maxivision TV-viihdepalvelu sopii kaikkiin antennikoteihin, joissa on vähintään 2Mbps nettiliittymä. Lisäksi tarvitset vain Maxivision HD-valmiin nettidigiboxin.

Tutustu ja tilaa: www.maxivision.fi

Maxisat Oy Laivalahdenportti 2, 00810 Helsinki
Asiakaspalvelu (09) 3508 2670, maxivision@maxisat.fi
www.maxivision.fi

maxIVISION

DIDIER DESCHAMPS, HAILE GEBRESELASSIE,
MERLENE OTTEY, FRANK FREDERICKS...

HUIPPU-URHEILIJAT KIRURGIN HOIDOSSA

Suomalaista ortopedian ja traumatologian dosentti Sakari Oravaa pidetään yhtenä maailman parhaimmista urheilukirurgeista.

Hänen vastaanotolleen haakeutuu huippu-urheilijoita ympäri maailmaa. Vuosittain hän leikkaa noin 500 urheilijaa.

Menestyksen keskellä kristillinen vakaumus on pitänyt jalat tukevasti maanpinnalla.

Sakari Orava asuu vaimonsa Airan kanssa Naantalissa meren rannalla. Vastarannalla näkyy presidentin Kultaranta.

Sakari Oravalla on eläkeiässäkin vaativa työ Mehiläisen yksityissairaalan ylilääkärinä ja johtajana.

Naantalin koti onkin miehelle levähdyspaikka kiireisen ja pitkän työpäivän jälkeen.

AmmatINVALINTA SELKEYTYI ARMEIJA-AIKANA

Armeija-aikanaan Orava oli Haminassa Reserviupseerikoulussa. Siellä kävi upseerioppilaita pitämässä luentoja eri ammateista, myös lääketieteestä. Nuori mies innostui aiheesta ja pääsikin opiskelemaan lääketiedettä Ouluun.

Oulussa tulevalle lääkärille selvisi pian, että kirurgia oli hänen alansa. Se tuntui mielekkäimmältä.

”Koin että minun pitää päästä tekemään jotain käsilläni. Päiväkkään en ole katunut valintaani”, Sakari kertoo.

Mersu-herätyksen KAUTTA USKON

Oravien asuessa 70-luvulla Kokkolassa oli kaupungissa voimakasta hengellistä liikeh-

dintää. Puhuttiin ”Mersu-herätyksestä”, jonka kautta tuli paljon julkisuuden henkilöitä uskoon. Tämä herätys tempaisi myös Airi ja Sakari Oravan mukaansa.

Vaimo tuli ensin uskoon vuonna 1979 ja kuukauden kuluttua tästä Sakari teki myös oman ratkaisunsa.

”Ei siinä mitään dramatiikkaa ollut. Erään tilaisuuden lopussa kysyttiin, että haluaako joku pyytää syntinsä anteeksi. Menin salin etuosaan rukoiltavaksi. Siellä tein ratkaisuni ja jätin elämäni Jeesukselle, kuvailee Sakari.

Uskoontulo merkitsi lääkärismiehelle paljon. Uskon kautta hän on saanut voimaa vaativaan työhönsä. Rukouksesta on tullut myös luonnollinen osa hänen elämää.

”Rukouksesta on tullut sellainen tapa, että sitä rukoilee

töihin mennessä autossa, ennen leikkauksen aloittamista ja potilaiden tapaamista. Se on aivan kuin hengittämistä. Siinä jättää koko ajan automaattisesti asioitaan Taivaan Isän huomaa.”

Olympialaisissa YLILÄÄKÄRINÄ

Sakarin ura on kuljettanut häntä monissa mielenkiintoisissa tehtävissä, kuten Suomen Urheiluliiton lääkärinä. Tässä tehtävässä hän viihtyikin peräti kolmekymmentä vuotta. Hän toimi kesäkisojen olympiajoukkueen ylilääkärinä Soulassa v. 1988, Barcelonassa v. 1992, Atlantassa v. 1996 ja Sydneyssä v. 2000.

”Jo nuorena tein maajoukkueen ylilääkärin reissuja Urheiluliiton kanssa. Tämä olympiakomitean lääkärin hommahan

tarkoitti taas kaikkien urheilijoiden ylläkäärinä olemista. Tietysti siellä oli myös muita lääkäreitä, niin että vastuu jakautui useammalle eikä tehtäviä tullut yhdelle liikaa.”

Sakarın ajatukset kääntyvät muistelemaan olympialaisten tapahtumia. ”Ihan hieno ja mukava hommahan se oli. Niistä ajoista on jäänyt paljon erilaisia mukavia muistoja mieleen. Soulin kisoista jäi erityisesti **Tapio Korjuksen** voittama olympiakulta. Sen voittaminen ei ollutkaan aivan yksinkertainen juttu.”

Kisoissa keihäänheittäjä Korjuksella oli ongelmia jalkansa kanssa. Vaiva oli juuri kuvattu ultraäänilaitteella. Korjus kysyi Sakarilta, mitä kuvassa oli näkynyt.

”No, enhän minä voinut masentaa Korjuksen mieltä ja sanoa, että siellä on pahanlaatuisen näköinen revähtymä. Hän oli päässyt juuri keihäänheiton loppukilpailuun. Sanoin vain, että ei siellä mitään kummempaa ole. Siitä vaan heittämään!”

Kesken kisan Korjuksen jalkaan tuli kramppi. Näin Sakarille aukeni tilaisuus mennä antamaan jalalle ensiapua.

”Venyttelimme jalkaa ja laitoimme kylmää. Sanoimme, että mene vain heittämään loputkin heitot!”

Tapio Korjus jätti yhden kierroksen väliin. Sitten hän heitti kaksi heittoa, ja jälkimmäisellä heitollaan peittoasi kisan johdossa olleen **Jan Železnýn**.

Barcelonan kisoihin liittyy myös paljon muistoja. Kisoissa ylilääkäri Orava joutui käyttämään hieman oveluutta meloja **Mikko Kolehmainen** kohdalla.

”Mikko oli kovassa kunnossa, mutta veti kauheita harjoituksia ennen kisoja. Mietimme päävalmentajan kanssa, että hän vielä rikkoo itsensä.”

Kolehmainen tulikin Sakarin luokse kertomaan, että hänen kyynärpänsä on kipeytynyt. Tästä Sakari sai idean ja määräsi kyynärpäähän kortisonipiikin ja saatesanoiksi evästi Kolehmaista, että kättä ei saa käyttää ollenkaan kahteen päivään. Kolehmainen hämmästeli, kun ei saanut treenata ollenkaan.

”Tällä kiellolla saimme Kolehmainen kunnan säilytettyä kilpailuihin, niin että eihän Mikolle pärjännyt kukaan! Vähän piti niin kuin jujuttaa!”

Kolehmainen kulta tuli kajakkiyksiköiden 500 metrin kilpailussa.

Sakari kertoo vielä Sydneyn kisoista. Siellä keihäänheittäjä **Harri Hakkaraisen** akillesjänne meni poikki, ja se leikattiin paikallisessa sairaalassa. Joukkueen ylilääkärinä Sakari halusi mennä mukaan Hakkaraisen leikkaukseen. Häntä ei kuitenkaan päästetty mukaan.

”Menkääpä internetistä katsomaan kuka on julkaissut eniten tutkimuksia akillesjänneistä”, kehotti Sakari henkilökuntaa.

Tutkittuaan asiaa Sydneyn kollegat huomasivat, että heidän edessään oli henkilö, joka oli tämän alueen suurin ekspertti maailmassa.

”Tervetuloa vierailulle meidän sairaalaan ja ilman muuta saatte tulla leikkaukseen mukaan”, toivotti sairaalan henkilökunta.

Hengellistä huoltoa

Olympiamatkoillaan Sakari Orava ei hoitanut pelkästään kilpailijoiden fyysistä puolta, vaan matkoilla avautui myös hengellisiä keskusteluja. Olympiajoukkueen kisapappina matkoilla oli mukana Sakarin hyvä ystävä **Göran Hellberg**.

”Kilpailijoilla on paineita, kun maailman suurin urheilutapahtuma on edessä. He miettivät, että onnistuvatko vai eivät. Tämä aiheuttaa sen, että mietitään vähän syvällisemmin erilaisia asioita ja näin keskusteluja on syntynyt. Lisäksi kisojen aikana on järjestetty hengellisiä tilaisuuksia.”

Asiakkaita laidasta laitaa

Ortopedi Orava on hyvin kysytty mies myös Suomessa. Hänen Turun Mehiläisen sairaalan yksityisvastaanottonsa ovi käy tiuhaan. Asiakkaita on tavallisesta kuntolijasta aina huippu-urheilijoihin. Jalkapalloseuroista mm. Liverpool, Juventus, Real Madrid ja Barcelona lähettävät jalkapalloilijoitaan Sakarin hoidettavaksi. Sakari käy myös leikkaamassa ja konsultoimassa Roomassa, Madridissa ja Barcelonassa.

”Potilainani ovat olleet mm. huippupalloilija **Didier Deschamps** ja juoksijallegendat **Haile Gebreselassie**, **Merlene Ottey** ja **Frank Fredericks**, toteaa Sakari ilman ylläpyden häivää äänessään.

Didier Deschamps tuli Suomeen Juventuksen lähettämänä. Sakari muistaa, miten hän vaati hyvin yksityiskohtaiset hoito-ohjeet, kuten huippu-urheilijoilla on tapana. He myös noudattavat tarkasti annettuja ohjeita.

**Ei siinä mitään
dramatiikkaa ollut.
Erään tilaisuuden
lopussa kysyttiin, että
haluaako joku pyytää
syntinsä anteeksi.**

”Tein Deschampsille kuntoutusohjelmaa, ja hän vaati tarkan päivämäärän siitä, milloin olisi taas pelikunnossa. Pakkohan minun oli sitten sinne ohjelmaan laittaa jokin päivämäärä, milloin hän on parantunut ja voi uskaltaa taas pelata jalkapalloa.”

Myöhemmin, kun Sakari oli perheensä kanssa Juventuksen vieraana Torinossa, tuli Deschamps häntä tervehtimään.

”Kuinka saatoit tietää päivälleen milloin minun akillesjänneeni on kunnossa”, ihmetteli hän Oravalle.

”No, sellaista sattuu”, totesi kirurgi vaatimattomasti.

Jalkapalloilija **Joseph Guardiola**n Sakari operoi Barcelonassa. Se oli hyvin hankala, harvinainen ja vaativa leikkaus. Guardiolla oli monta repeämää takareiden lihaksistossa. Kaksi paikallista huippuortopedia oli mukana seuraamassa ja avustamassa.

”Oli kova paikka leikata ja sanoa että tuosta poikki ja tuohon laitetaan kiinnitykset ja nyt tehdään noin. Ortopedit vierellä kyselivät, että oletko sinä ihan varma ja mitä nyt sitten tehdään? Siinähan piti olla varma ja niin se siitä sitten parani.”

Vapaa-aika kortilla

Sakari Orava tekee eläkkeelläänkin pitkää työpäivää ja vapaa-aikaa jää niukalti. Työn lomassa Sakari käy myös hengellisissä tilaisuuksissa.

”Hengellisissä tilaisuuksissa saa ladata akkujaan. Ei tätä työtä millään jaksaisikaan, jos Taivaan Isän apu ei olisi koko ajan mukana. Niin paljon on kuitenkin tätä työtä ja vaativia leikkauksia.”

Työpäivä venyy helposti kymmentuntiseksi. Nykyäänkin kirurgi Orava käy kuu-kausittain leikkaamassa huippu-urheilijoita Roomassa ja Madridissa.

Vaikka aikaa ei kovin paljon ole, on pienimuotoinen kuvanveisto, piirtäminen sekä maalaaminen seurannut Sakaria läpi hänen elämänsä.

Piirtämistäidosta on ollut hyötyä myös lääketieteen alalla. Sakari tekee kuvitukset niin omiin kuin työryhmänsä julkaisuihin. Lisäksi hän piirtää anatomisia kuvia ja leikkauksiin vaadittavat leikkausnäkökuvat.

Vapaa-aikana Sakari katsoo myös jalkapalloa ja seuraa urheiluruutua. Sakarista on mukava nähdä, kuinka joku huippu-urheilija, jonka hän on leikannut, on palannut pelaamaan tai urheilemaan.

Mutta yhtä hienoa on se, kun jokin tavallinen leikkaus onnistuu. Silloin taitavat kädet ovat saaneet olla auttamassa ja palvelemissa.

23.-29.5. ja 6.-11.9.2010
1990 €/hlö
OBERAMMERGAU

KOUVOLAN MATKATOIMISTO OY
 MATKAKETJU - TRAVELCHAIN

**Koe upeat Alpit!
 Unohtumaton Oberammergau**

23.-29.5.2010 ja 6.-11.9.2010
 6 vrk, lento Müncheniin, bussikuljetus, puolihoito, sisältäen runsaan retkiohjelman ja liput A-kategoriassa.

Koe kaikkien aikojen elämysmatka huikeissa alppimaisemissa - huippenuksena maailmankuulu Oberammergaun kärsimysnäytelmä! Oberammergau on kuulu patsi upeista alppimaisemistaan ja koristeellisista taloistaan, myös jo v. 1633 aloitetusta Jeesus-kärsimysnäytelmä-traditiostaan. Ensi vuonna koko Oberammergau eläytyy taas kärsimysnäytelmään - tule mukaan elämykseen!

Hinta **1990** €/hlö
 Matkanjohtajina lääninrovasti Jari Pennanen ja rovasti Osmo Puhakka.
Kysy matkaohjelmaa!

Kouvolan matkatoimisto
 Palvelemme Sinua ma-pe 9 - 17.30
 Asemakatu 1 Kouvola
 puh. (05) 744 3100
 matkat@kouvolanmatkatoimisto.fi
 Palvelumaksu 10 €/varaus

www.kouvolanmatkatoimisto.fi

apptua.fi KUVI 3209, SIMAL 28997

Softatalo AIDA Oy

HALUATKO SÄÄSTÄÄ ENERGIAA?

Säästetään kaukolämpöä, maakaasua, öljyä ja käyttövettä kiinteistöissä.

Globaalisti ainutlaatuiset ja varmat järjestelmät toteuttavat n. 10-30 % säästöjä nopeassa takaisinmaksuajassa.

OTA YHTEYS, NIIN TEEMME TARJOUKSEN !

petri.aalto@aida-energy.com
www.aida-energy.com

novetos

www.novetos.fi
 COACHING | VALMENNUS | TUTKIMUS

Halpa-Halli
www.HHnet.fi

ORION PHARMA

HYVINVOINTIA RAKENTAMASSA

CO₂

W WOIKOSKI-kaasut

www.woikoski.fi

*Teksti: Heidi Mönkkönen
Lähde: Ermojen arkisto*

Ermopäällikkö Martti Falck kertoo:

ERMOT SEIKKAILEVAT TV-KANAV

Tiedätkö, mikä on maailman eniten katsottu suomalainen tv-ohjelmaformaatti? Oletko kenties jo nähnyt Ermot? Ermot seikkailee on extreme-henkinen, huima mutta syvälinen lastenohjelma, joka tempaa mukaansa niin perheen pienimmät kuin vähän isommatkin.

ILLA MILJOONIEN LASTEN ILOKSI

Ermot sai lähtölaukauksen kuusi vuotta sitten, kun 8-vuotias **Nora-Emilia** totesi isälleen **Martti Falckille**, että ”teeveestä ei tuu mitään hyvää ohjelmaa”. Nyt tulee, kun isä laittoi tuulemaan! Ja sitä tulee myös Venäjällä, Japanissa, Etelä-Amerikassa, Pohjois-Amerikassa, Romaniassa ja Etelä-Koreassa!

Venäjällä ”*Ermojen*” on arvioitu tavoittavan kuuden kanavan kautta vähintään 13 miljoonaa viikkokatsojaa. Japanissa Ermot seikkailevat nimellä *ErmotoKids*. Espanjankielisessä maailmassa ohjelman nimi on ”*Ninos en accion*” eli ”Nappulat vauhdissa”. Ohjelmantekijällä, Nora-Emilian isällä on todellakin ollut ”nappulat vauhdissa”!

Aina sattuu ja tapahtuu

Ermoissa 6-12-vuotiaat erä- ja monitoimikerholaiset seikkailevat kiehtovissa kohteissa. He lentävät pienkoneella, kurkistavat poliisin arkeen, ajavat ”Ermo-formulaa”, ihmettelevät lasinpuhallusta, retkeilevät saaristossa ja tietenkin menevät eduskuntaan suurella äänimäärällä. Välillä huudetaan tunnuslause ”ME OOMME ERMOJA, SE KOET-TELEE HERMOJA!” ja sitten puhalletaan taas menemään. Lopuksi pysähdytään pohtimaan elämän suuria kysymyksiä.

Sarjan hahmoja ovat Ermo-päällikkö Martti, korjausvinkkejä antava Rakennuspastori Make, keksinnöllään aina komelluksiin joutuva Herra Q, iki-ihana Ermo-emo, Kikka-kokki sekä virtaa täynnä oleva Tapi Vahvavirta, joka tarjoaa aina haasteen tulevalle viikolle. Heidän johdolla kerholaiset kokevat viikottain uusia seikkailuja Taivaaniskää unohtamatta.

Lapset ja nuoret kestävien arvojen pariin

Ermot tarjoaa miehenmallia aikana, jota leimaa kasvava turvatomuus, väkivaltaisuus ja isättömyys. Maailma on muuttunut nopeasti lähetyispastori Martti Falckin 1970-luvun turvallisuudesta lapsuusvuosista, jota leimasi isien ja lasten yhdessä tekeminen ja harrastaminen. Myllykylän turvallinen kansakoulu, Elannon leipäkauppa, lastenvaunuista itse kyhätty mäkiauto sekä tietysti keltainen Jopo olivat tärkeitä peruspilareita, joiden varaan lapsuusvuodet rakentuivat. Ei sovi unohtaa myöskään **Lasse Pöystin** vihreässä muhkeassa nojatuolissa lukemia iltasatuja ja vanhempien kanssa sanottua iltarukousta ”*Levolle laske, Luojaani, armias ole suojaani...*”

Enää vain harvassa kodissa koti, uskonto ja isänmaa ovat niitä elämän perusarvoja, jotka kantavat pitkälle aikuisuuteen. Nykyään tuntuu että aikaa ei ole kenelläkään, ei sitten mihinkään. Väkivaltaiset ja raat videopelit sekä netti vievät leijonanosan liian monen lapsen ja nuoren ajasta. Nuoret ottavat kännejä ja pukeutuvat kuin aikuiset. Viimeistään 12-vuotiaana tiedetään kaikki seksistä.

Nuorten keskuudessa ”koti, uskonto ja isänmaa” -teemaa pidetään useimmiten vanhemman sukupolven höpinänä. Liian usein myös mielletään, että kirkossa käyminen on tylsää myssypäisten mummon touhua ja ainaista virsien veisuuta.

Tähän tyhjyyteen Ermot tuovat sisältöä. Ermot haluavat viestiä, että kristittyinä oleminen ja vanhempien kanssa puuhaaminen on ”coolia” – ihan 1970-luvun retrohenkeen. Ermot ovat kuin pyhäkoulu turbonappulan alla. Jokainen ohjelma päättyy Ermo-päällikön tai ihka oman Ermo-papin **Asko Peltosen** opetusosuuteen.

Mm. Ermo-formuloissa ajettiin ensin huikea aika-ajo ja oikea formula 1 -tyylinen kisa. Loppusuoralla Ermo-pappi ajoi huikeasti kiilaten Suzukartin shikaanilla niin, että töytäisi Ermo-päällikön. Siitähän saatiin

hyvä loppuopetusosuus elämän ajolinjoista. Aivan kuin formulakisassa, meillä tulee olla elämässä puhtaat ajolinjat, hyvät kaveruus-suhteet ja luottamus siihen, että kun vikaan menee – niin kuin joskus tuppaa mennä – Taivaallinen Isämme rakastaa meitä ja haluaa korjata elämämme ajolinjat kohdalleen. Opetusjakso päättyikin Ermo-papin rukoukseen anteeksiannosta ja anteeksi pyytämisestä.

Suomalaisella sisulla maailmankartalle

Aluksi oli vain Martti Falckin horjumaton usko Taivaaniskään, halpa kotivideokamera ja kuvauspaikkana Luhalahden kyläkoulu. Suo, kuokka ja Jussi, siis.

Nyt toiminnan taustalla on Ermot auttaa ry ja suuri joukko vapaaehtoistyöntekijöitä. Ohjelmaa on tehty varsin pienellä budjetilla. Ohjelmia on nyt tuotettu 140. Rahoitusta on tullut kannatusjäseniltä, Ermo-kummeilta ja yrityskummeilta. Monet yritykset ovat nähneet Ermoissa mahdollisuuden kantaa yhteiskuntavastuutaan rahoittamalla ohjelmaa. Yhteistyökumppanit voivat osallistua ohjelman tekemiseen myös tarjoamalla yrityksensä seikkailukohteeksi. Esimerkiksi Valion kanssa toteutettiin ”Venäjän lasten Juustoseikkailu” ja Honkarakenteen kanssa ”Hirsisen leikkimökin rakentaminen”. Iittalan tehtaalla koristeltiin Muumimukeja japanilaislasten kanssa.

Sivutuotteena myös Suomi-kuva kirkastuu, kun positiiviset kuvat Suomesta leviävät ympäri maailmaa. Suomen tunnettuus matkailumaana saa aimo sysäyksen eteenpäin, kun upeat järvimaisemat ja aarniometsät sekä Lapin karun lumouksen tunnelma välittyvät eri maiden lasten tietoisuuteen.

Ermot ohjelmia on saatavana DVD-muodossa:

1. Koulukiusaamisjakson (poliisin kanssa toteutettu)

Milloin leikki muuttuu kiusaamiseksi?

2. Vainukoira Ermo

Tullin huumekoira Redin kanssa tehty huumejakso

3. Ermot heikoilla jäillä

Opetus jäihin putoamisesta

4. Ermot pyörällä päästään

Liikennevalistusta yhteistyössä poliisin kanssa

5. Ermot varkaiden jäljillä

Myymlävarkausjakso poliisin ja etsivien kanssa

6. Ermot Nyssessä

Graffitit ja töhrimiset, TKL:n ja poliisin kanssa

7. Ermojen väärä hälytys

Vesillä liikkuminen liivit ja tahallinen pilasoitto poliisille

8. Ermot pelastustehtävissä

Kodin vaarat tulipalon sattuessa, palohälytyn

9. Ermot eduskunnassa

Ermot menee eduskuntaan pistämään asiat reilaan

10. Millä maailma elää

Ermot kasvitieteellisessä puutarhassa tutustumassa, viljelykasveihin ja ”ns. rahakasveihin ”

**Ermot näkyvät seuraavilla
suomalaisilla kanavilla:**

TV7

Suomi TV

ja seuraavilla kansainvälisillä kanavilla

Yamal 201

Amos 2

Galaxy 25

Hot Bird 6

Intelsat Americas

Eutelsat

TBN-Russia

Russian Broadcasting

Smile Of the Child

Enlace

TBN

CTS 2

Care 4 Kids – Invest in Future

Opettajat, päiväkodit, koulut; kirjoittautukaa
Ermojen partneriksi (maksuton) tekemään
yhteistyötä turvallisen lapsuuden, kouluym-
päristön sekä kestävien arvojen puolesta.

www.ermot.fi

UUTISANKKURI KEIJO LEPPÄNEN

USKO MUKANA ARJESSA

Keijo Leppänen on tuttu vieras suomalaiskodeissa – ura MTV3:n uutisankkurina on jo yli kymmenen vuoden pituinen. Vapaa-aika kuluu mm. kirjoja tehden ja lasten liikuntaharrastusten parissa.

Kymmenen uutisten ankkurina koko kansalle tutuksi tullut Keijo Leppänen on tehnyt pitkän uran toimittajana. Maikkarille hän päätyi vuonna 1993, ja sitä edelsi työskentely mm. Ilkassa ja Uudessa Suomessa. Viime vuosina uutismies on laajentanut työsarjansa kirjojen puolelle: häneltä on ilmestynyt jo viisi kirjaa ja uusi on tekeillä. Teoksissaan Keijo Leppänen on käsitellyt pääosin omaan elämäntilanteeseensa liittyviä aiheita kuten miehen elämää, parisuhdetta, isyyttä ja uskoa.

Ensimmäinen kirja oli vuonna 2000 julkaistu Kurja hurskaus, joka voitti Vuoden 2000 Kristillinen kirja -kilpailun yleisöäänestyksen. Rohkeita ja omaperäisiä ajatuksia sisältävä kirja tarjoaa monenlaisia uusia näkökulmia mm. kristilliseen arvokeskusteluun ja mietittävää niin epäilijöille kuin uskon sankareillekin.

Kirjoista palautetta

Vieläkin laajempaa julkisuutta sai vuonna 2002 ilmestynyt Isyystesti, jossa Keijo Leppänen

kirjoittaa omista isyyden kokemuksistaan ja tuntemuksistaan. Mukaan mahtuvat kaikki lapsiperheen arjen ilot vaiparalleista korvatulehduskierteisiin. Pari vuotta myöhemmin Leppänen kirjoitti suomalaisen miehen elämää ja luonteenpiirteitä käsittelevän Naisten miehiä -kirjan ikään kuin isyyskirjan jatko-osaksi.

Kirjoissaan Leppänen puolustaa perhettä ja tuo esiin näkemyksensä siitä, että molemmilla vanhemmilla on oma ja erilainen paikkansa perheessä: puolisoiden tulisi arvostaa toisiaan ja toistensa ominaisuuksia.

Hän kertoo olevansa hämmentynyt siitä, miten paljon palautetta kirjoista on tullut.

”Erityisesti Isyystesti-kirjaan liittyen palautetta tuli valtavasti. Kirja teki minusta tavallaan isyyden puolestapuhujan, vaikka en tehnyt mitään kummallista: kirjoitin yhden kirjan niistä samoista isyyden kokemuksista, jotka ovat tuttuja miljoonille suomalaisille”, Leppänen toteaa.

Kirjoittaminen intohimona

Päätyöltä eli uutistenluvulta jää hyvin aikaa sekä perheelle että kirjoittamiselle: vaikkaankkurin työpäivät ovat pitkiä, niitä on Leppäsen mukaan tavallisesti vain 3-4 viikossa.

”Työpäivämme alkaa usein ennen puoltapäivää, ja pois saa lähteä, kun punainen valo sammuu kameran päältä eli suu-

rin piirtein 20 yli kymmenen illalla. Viikonloppuvuorossa tehdäänkäytännössä aika lailla putkeen töitä perjantaista sunnuntaihin – yöt käyn toki viikonloppuisinkin kotona nukumassa.”

Tiiviin työnteon vastapainoksi vapaa-aikaakin on riittävästi. ”Suurin osa vapaa-ajasta kuluu perheen kanssa ja lasten liikuntaharrastusten parissa, mutta kun lapsille tulee uni silmään illalla, ja minulla on kirja tekeillä, niin sitten menen koneen äärelle. Varsinkin jos ei tarvitse lähteä töihin aamulla. Kirjoittaminen on minulle intohimoinen vapaa-ajan vietto-tapa.”

Usko vaikuttaa arjessa

Vaikka Leppänen kokeekin tekstin syntyvän helposti, omasta elämästä kirjoittaessa on pantava itsensä ja läheiset ihmiset peliin. Erityisesti vaimon rooli on ollut kirjoissa monin paikoin näkyvä.

Käsitteilyvaiheessa rouva yleensä vähän säikähtää ja kiemurtelee, mutta ennen pitkää hän aina irrottaa otteensa punakynästä.

Parisuhteen pohjana on Leppästen perheessä yhteinen kristillinen arvopohja, joka näkyy ja vaikuttaa niin aikuisten kesken kuin lasten kasvatussakin, omalla arkisella tavallaan.

”Usko ei ole mikään avio- liiton onnistumisen taie, mutta kyllä sen ilman muuta pari-

suhdetta vahvistavaksi tekijäksi lasken. Monta kiistaa vältetään, kun elämää katsotaan suunnilleen samasta vinkkelistä ja perusravot ovat vanhemmille yhteiset.

Jokapäiväisessä perhe-elämässä uskon näkökulma tulee Keijon mukaan esille useimmin yhteisten iltarukousten myötä.”

”Iltarukous lienee edelleen yleinen käytäntö suomalaisissa perheissä. Siihen mekin panostamme. Tuttujen rukousten sekaan yritämme ottaa mukaan jotain henkilökohtaisempaakin ainesta. Uskon lasten kokevan olonsaturvalliseksi, kun vanhemmat juttelevat Jumalalle tuttavallisesti.”

Jumalanpalveluksissa Leppäsen perhe pyrkii käymään muulloinkin kuin juhlapyhinä.

”Monenlaisissa jumalanpalveluksissa, keskimäärin ehkä kerran kuussa.Jouluna ja pääsiäisenä korostetaan lapsille ja itselle kristinuskon perusperiaatteita. Ilman Jeesuksen syntymää ja ristinkuolemaa koko usko olisi vailla pohjaa.

Televisiotyössään ja kirjoissaan Keijo ei koe tarvetta erityisesti korostaa uskon näkökulmaa, vaikka ei peittelekään sitä, että on kristitty.

”Oma uskonkäsitykseni on hieman kuin tikkataulu: napakymppissä on Kristuksen sisäinen tunteminen ja sen ulkopuolella kerroksittain kaikki muu turhempi aines, kuten uskonnollisuus ja perinnäissäännöt.”

Enemmän lämpöä
ELÄMÄÄN.

Tulikivi- ja Kermansavi-uunit
varaavat hyvin lämpöä ja
säästävät sähköä. Meiltä
saat vuolukiviset, kaa-
keloidut ja rapatut uunit
kätevästi kokonaispalveluna.

TULIKIVI
Koska maailma on kylmä

www.tulikivi.com

Suojaa tietosi
identiteettivarkailta!

► **Oma luottokielto**

Estä laiton luotonhaku

► **Tietovahti**

Tiedä kuka kysyy luottotietojasi

 omatieto.fi

HALONEN

Vaatteet & jalkineet
www.halonen.net

**ASIANAJOTOIMISTO
JARI HYTTI KY**

Puh. (03) 273 0145

Fax (03) 273 0140

HEIDELBERG

ferag...

Unternehmen für Förder- und Verarbeitungssysteme der Druckindustrie

Rikano Purkutyöt Oy
Luiskatie 8
00770 HELSINKI
www.rikano.com

Rauhallista joulua ja onnellista

uutta vuotta sekä kiittäen

kuluneesta vuodesta!

T: Suomen Suoramainonta ketju

TOSIMIES!
Euroopan
ainoa
kristillinen
miestenlehti

6 numeroa
vuodessa vain
30 euroa!

Tilaa kätevästi netistä
www.tosimies-lehti.fi

**Minun oli nälkä ja sinä annoit
minulle ruokaa. Kiitos!**

800010-2037233
Käytä viitenumeroa 4242
Keräyslupa: OKH564A, 9 K14

www.ruokkikaanalkaiset.fi

FEEDING THE NATIONS®
RUOKKIKAA NÄLKÄISET
KANSAINVÄLINEN HÄTÄAPUJÄRJESTÖ

JOULULAHJOJEN LAHJA

Jouluna odotamme lahjoja. Länsimainen kulutushysteria on johtanut tolkkuttomaan kaupalliseen joulunviettoon. Samalla kun miljardit ihmiset taistelevat olemassaolostaan saadakseen jokapäiväisen leipänsä, me tyhjennämme kauppojen hyllyt tavaroista. Paljon on tarpeellista, mutta paljon on turhuuksien turhuutta. Ruokapöytämme notkuvat hienoista aterioista, samalla kun hyvinvointivaltiossammekin köyhien ruokajonot ovat arkirealismia. Yhteiskunnan on yllättänyt äkillinen taloudellinen taantuma, mikä kohtaa jo tuhansia suomalaisperheitä. Silti elämme valtavan joululahjamarkkinoinnin aikaa. Mikä on joulussa mennyt pieleen? Vanhassa on jotakin hyvää, ehkäpä joulunvietossakin. Takavuosisikymmeninä lahjavuoret olivat pieniä, mutta niin lasten kuin aikuistenkin tyytyväisyys saattoi olla nykyistä suurempi.

Ihmiskunnan suurimman lahjan synty on kirjattu tuttuun jouluevankeliumiin, jossa kerrotaan Vapahtajamme Jeesuksen syntyminen. Joulun lahjan merkitys on valtava. Tähän pakettiin sisältyy elämä.

Vanhassa testamentissa on kirjattu ainutlaatuisella tarkkuudella Jeesuksen syntymä, elämä ja kuolema. Mitkään inhimilliset todennäköisyyslaskelmat eivät yllä tarkkuuteen, jolla sadat Jeesuksen elämästä Raamattuun kirjatut tapahtumat ovat toteutuneet.

Suuret filosofit opettivat vuosia: Sokrates 40 vuotta, Platon 50 ja Aristoteles 50 vuotta Jeesus opetti 3 vuotta, vaikutus on kuitenkin ylivoimainen verrattuna kehenkään muuhun. Antiikin filosofit jäivät kirkkaasti jälkeen. Jeesus ei maalannut tauluja. Kuulut maalarit Rafaelo, Micheangelo ja Leonardo da Vinci ammensivat monasti inspiraationsa Jeesuksen elämästä. Näin ovat myös monet suomalaiset huipputaidemaalarit tehneet.

Jeesus ei kirjoittanut kirjoja. Dante, Milton ja monet muut suuret runoilijat saivat innoituksen hänestä. Jeesus ei säveltänyt. Kuitenkin monet historian suurimmista säveltäjistä kuten Haydn, Beethoven, Bach ja Händel tuottivat hienoja teoksia, jotka ovat Herramme ylistystä.

Eri elämänalueet ovat saaneet rikkainta innoitusta nöyrästä Nasaretin puusepästä. Jeesuksen ainutlaatuinen ja suurin lahja ihmiskunnalle on sielumme pelastus. Filosofia, taide, musiikki, runous tai muut uskonnot eivät vastaa tähän ihmeelliseen armoon.

Vain Jeesus mursi synnin ja sielunvihollisen orjuuden.

Vain Jeesus voi antaa todellisen rauhan ihmissydämeen. Hän vahvistaa heikkoja, lohduttaa lohduttomia, parantaa sairaita. Hän rakastaa meitä, rikkaita ja köyhiä, nuoria ja vanhoja, terveitä ja sairaita.

Profeetta Jesaja ennusti yli 700 vuotta ennen Jeesuksen syntymää tapahtumat, joita me hiljennämme lähipäivinä juhlimaan.

Kuullessamme jouluevankeliumin tai laulaessamme joululauluja on hyvä pysähtyä miettimään sanojen sisältöä. Ilosanoma ei ole tyhjiä hokemia.

Enkeli taivaan lausui näin: Miks hämmästyitte säikähtäin? Mä suuren ilon ilmoitan maan kansoille nyt tulevan.

Herramme Kristus teille nyt on tänään tänne syntynyt, ja tää on teille merkiksi: seimessä lapsi makaapi.

Nyt Jumalalle kunnia, kun antoi ainoon poikansa. Siitä enkelitkin riemuiten veisaaivat hälle kiitoksen.

Laulamme tätä Martti Lutherin hienoa virttä. Nousemme ylös laulaessamme viimeistä säkeistöä.

Ajattelemmeko, että ylösnousumme tarkoitus on kunnioittaa Jumalaa, joka on niin maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Jeesus ei tullut tuomitsemaan, vaan että me hänen kauttansa voisimme pelastua ja päästä takaisin Jumalan yhteyteen.

Teksti: Ismo Valkoniemi Kuvat: Seppo J. J. Sirkka

KAIKKI KELPAAVAT – KAIKKI OSAAVAT

”Sitä joka luokseni tulee, minä en aja pois”.

**Nämä ovat joulun sankarin Jeesus Nasaretilaisen sanat ihmisille, kun Hän koh-
tasi heitä kipuineen ja puutteineen. Porvoo-
lainen Samaria-yhdistys on maistellut näitä
sanoja sekä kertomusta laupiaasta samaria-
laisesta, ja rakentanut toimintamallin, johon
jokainen halukas sopii.**

1

2

3

4

5

6

1. Kaupunkimaisema on yövalaistuksessa elävän näköinen. Sitä täydentää ympäriltä kuuluvat äänet.

2. RMC Titanicin surullinen kertomus tulee eläväksi näyttelyssä. Systeemistä taivaan alla hyiseen mereen

joutuneet ihmiset taistelevat elämäänsä.

3. Häävieraita goottilaisen kirkon edustalla. Kirkosta kaikuivat Bachin urkukoraalit.

4. Mercedes-Benz 500K Sportin upea etumaski.

5. St. Nikolain kirkko ja goottilainen kirkko osana kaupunkimaisemaa.

6. Oulun vanhat veturitallit kuvan etuosassa osana näyttelyn fantasiamaailmaa.

Hyödyllistä vai hyödyttöä

Meillä on taipumus luokitella erilaisia asioita, tavaroita ja jopa kanssaihmiä hyödyllisiin ja hyödyttömiin. Se on tämän ajan vitsaus! Jopa oikeutta syntyä tai elää mitataan hyötynäkökulmasta. Täällä Jumala ei maailmaa tarkoittanut. Hänen luomassaan maailmassa jokaisella ”ötökällä” ja heinäkorrella on oike-

us elää, ja valtaosalla myös visio tarkoitus. Me ihmiset emme aina tosin oivalla tätä syytä. Aloitin päihdetyön Vihdin Sellissä pari vuosikymmentä sitten, jolloin sain tutustua Pauli Rantasen tekstiilikierrätyksen parissa toimivaan tehtaaseen. Tehtaassa työskentelivät kuntoutuvat päihdeongelmaiset. Hyödytön tekstiilijäte muuttui usein hyödyttömänä pidettyjen ihmisten käsissä arvokkaik-

si uusiotuotteiksi, joille löytyi markkinoita.

Myös ghetoissa asuvat hyödyttöminä pidetyt juutalaiset synnyttivät toisen maailmansodan jälkeen ennätysmäisen liiketoiminnan jätehuollon ja kierrätyksen saralle. Molemmissa esimerkeissä Jumala siunasi hyödyttömiä esineitä ja ihmisiä. Tänään sama Jumala toimii ja avaa uusia rohkaisevia työnäkyjä.

Samarian uusi aluevaltaus

Samarialla on Suomessa seitsemän kirpputoria, kolme päihdehoitokotia, kolme päiväkeskusta ja noin 40 tukiasuntoa. Työn piirissä on päivittäin noin 140 päihdeongelmaista. Virossa toimitaan Samaaria-Misjoninimellä.

Uusi aluevaltaus tapahtui, kun yhdistys avasi alkuvuonna Porvoon Ilolassa syrjäytymis-

vaarassa oleville ja pitkään työttömänä olleille ihmisille työpajan Noarkin, joka tarjoaa mahdollisuuden tehdä kuntouttavaa työtä. Työntekijöiden joukossa on päihdeongelmaisten lisäksi maahanmuuttajia, autistisia, syrjäytyneitä, arkoja ja nuoria, jotka eivät ole koskaan elämässään saaneet edes harjoittelupaikkaa.

Pian alkoi näkyä ihmeitä ja tekemisen iloa. Keväällä työpajasta tuli Ab Noark Oy, sosiaalinen yritys, joka avasi työpajan alakertaan Pohjoismaiden suurimman pienoismallinäyttelyn. Nyt suuri työpajakäiinteistö on saneerattu kuin uudeksi innostuneiden kuntoutujien avulla. Noark-butik toimii Porvoon vanhassa kaupungissa. Mukana Noarkissa on noin 60 ihmistä.

Näyttelyssä on käynyt paljon ihmisiä, ja ensi kesäksi odotetaan suoranaista yleisöryntäystä. Myös kävijät ovat ihmetelleet sitä luovuuden määrää, joka on saatu puhkeamaan esiin niiden joukossa, joita monet ovat pitäneet saamattomina tai toivottomina. Näyttelyn fantasiamaailmassa näkyy rakennuksia maailman metropoleista, tuttuja kirkkoja ja vuoristomaisemia.

Välissä vilisevät junat ja autot. Audiovisuaalinen tekniikka laajentaa katseluelämys-tä sekä tuo kaupunkeihin äänet ja valot.

Ilmapiiri on innostava ja tervehdyttävä

Lähes jokainen tilaan saapuva alkaa ihmetellä hyvää ilmapiiriä. Sitä rakennetaan heti aamusta yhteisellä hartaudella. ”Monet miehistä ovat oppineet kiroamaan toinen toisiaan ja sadattelemaan, mutta täällä olen kertonut miehille ja naisille, että vapaaehtoisen aamuhartauden tarkoitus on siunata päivä ja toivottaa hyvää työpäivää toinen toisillemme”, sanoo yksikönjohtajana toimiva **Päivi Valkoniemi**.

Tämä siunauksen pyytäminen on tuonut siunauksen taloon. Siellä on jokaisen hyvä olla, vaikka mukana on myös vakavasta huume- tai muusta riippuvuudesta kärsiviä ja monella tavalla elämän koettelemia ihmisiä. ”Eräs asiakkaamme oli kertonut työvoimatoimistossa, että syy hänen viihtyvyyteensä on aamuhartauksissa”, kertoo Päivi.

Monet itsetuntonsa menettäneet ovat

rakentaneet upeita katsomisen arvoisia pienoismalleja kaikenlaisesta turhasta materiaalista. Näemme päivittäin ihmeitä, joita Jumala tekee antamansa luovuuden ja ilon kautta! Jumala sananmukaisesti luo ihmiseen uuden hengen. Siksi Raamatun retoriikkaa uudestisyntymisestä ja uudesta ihmisestä ei kannata kevyesti arvostella, jos ei ymmärrä näitä lainalaisuuksia. Hän todella tekee uutta tyhjästä ja loppuun kuluneesta!

Kaikki haluavat olla tarpeellisia

Jokaiseen meistä on kätkeyty tarve tulla huomatuksi ja saada tuntea olevansa arvokas. Monilla jo lapsuudesta alkanut kokemukset kuitenkin vievät itsetunnon, kun persoonaa vastaan hyökätään tai mitätöidään olemassa olon oikeutta. Siksi on niin suurenmoista huomata, että Jumala on edelleen kiinnostunut jokaisesta. Hänen antamansa luovuuden ja innostuksen johdattamana maailmassa syntyy kaiken aikaa uusia luovia tapoja kohdata lähimmäinen. Sellaisia järjestelmiä, joissa jokainen voi kokea olevansa tarpeellinen.

JOULU SAMARIASSA

Toimipisteet ahkerina joulunaikaan

Samarian toimintayksiköiden joulut muodostuvat juhliksi, joissa kenenkään ei tarvitse olla yksin. Mitä kaikkea joulunvalmisteluun kätkeytyy Samariassa?

Saanko tulla viettämään joulua kanssanne?

Siinä hän seiso, hoitokodin oven takana ja kysyi voisiko tulla jouluksi sisään. Hän oli kiertänyt talosta taloon ja aina oli neuvottu eteenpäin. Kyllä täältä vielä tulee vastaan talo, jossa voit viettää joulusi, hän rohkaisi itseään.

Lopulta mies saapui ison talon pihaan ja koputti ovelle. Kodinjohtaja **Eero Lehtikangas** avasi oven. Kuultuaan miehen etsineen pitkään paikkaa jossa kulkuri voisi viettää joulun, Eero ja **Maija Lehtikangas** ohjasivat miehen peremmälle. Vieras sai puhtaat vaatteet ja pääsi joulusaunaan ja joulupöytään. Seuraavana päivänä mies kiitti vieraanvaraisuudesta ja jatkoi matkaansa. Hän iloitsi saamastaan kohtelusta ja siitä, että oli kuullut myös joulun sanoman edellisen illan hartaudessa. ”Koskaan emme saaneet tietää tuon miehen elämästä enempää”, kertoo kodin silloinen johtaja Eero Lehtikangas ja jatkaa, ”mutta näin me halusimme toimia aina Betlehem-kodissa.”

Myös tänä jouluna Suomen ja Viron Samarian hoitokodeissa kymmenet ihmiset viettävät joulua. Erilaisia joulujuhla rakennetaan ennen joulua jo kymmenkunta, jossa tukiasukkaat, vapaaehtoistyöntekijät ja muut halukkaat voivat kokea joulunodotusta. Suurin joulutapahtuma järjestettiin Noarkin toimipisteessä Ilolassa, jossa kyläläisille avoin joulunavaus keräsi paikalle satamäärin kävijöitä.

Porvoossa järjestetään myös avustusruoan jako niille, joilla on taloudellisesti vaikea tilanne. Jotkut toimipisteet järjestävät myös aattona tai aivan sen kynnyksellä jouluruokailun tarvitseville.

Lahjapaketteja valmistetaan reilusti yli 100 ja joulukortteja lähetetään työn parissa olleille noin 1500 kappaletta. Joulukortti tuntuu monesti pieneltä asialta, mutta useat yksinäiset ihmiset kertovat vuosittain, että heidän Samariasta saamansa kortti oli ainoa joka postiluukusta kolahti – ja se lämmitti mieltä.

Avustusjärjestöt ovat kansan hyvän sydämen jatkeena

Tämän vuoden suurin joulukeräys suoritettiin yhteistyössä Malmin ala-asteen

kanssa Viron Kehran alueen asukkaille. Tuossa pienessä kaupungissa on ajettu alas paikkakunnan suurinta työllistäjää, paperitehdasta. Viro on kärsinyt talouslamasta paljon, mutta 4000 asukkaan Kehrassa tehtaan loppuminen on aiheuttanut ylivoimaisen tilanteen.

Samariaan tulleen avunpyynnön mukaan koulusta ovat loppuneet koulutarvikkeet, ja monet vanhemmat eivät kykene järjestämään juuri mitään annettavaa lapsilleen jouluna. Myös aivan perustarpeista on puutetta.

Samarian toiminnanjohtaja **Ismo Valkoniemi** kutsuttiin Malmin ala-asteelle keskustelemaan ja kertomaan avustuskohdeesta, jossa apua tarvittaisiin. Oli liikuttavaa nähdä, kuinka pienet koululaiset sytyivät auttamaan toisia pieniä koululaisia Viron puolella. Monet lapset halusivat lahjoittaa heille tärkeitä leluja, ylimääräisiä penaaaleja, koulutarvikkeita, vaatteita ja muuta hyödyllistä Kehraan. Nämä innostuneet lapset kertoivat vanhemmilleen tarpeista, ja niin yhteinen ponnistus tuotti upean tavararän, joka ilahduttaa satoja kehralaisia.

Kehran Kogodus-seurakunnan edustajan **Hannes Pikkelin** avustamana Samaria jakaa joulun alla kerätyt tavarat suoraan tarvitsijoille.

Hannu Hurri
Työterveyshuollon erikoislääkäri

TERVEYDEKSI

Terveys on jokaista kiinnostava elämänaalue. Yleensä ymmärrämme iloita terveydestä ja arvostaa sitä vasta, kun olemme jotakin siitä menettäneet.

Länsimainen lääketiede, jota itsekin edustan, on suuresti auttanut ihmiskuntaa. Lääketieteellinen ymmärrys ja tietotaito on ollut valtava apu ihmisille.

On kuitenkin paradoksaalista, että tieteilisessä viisaudessamme olemme monesti sivuuttaneet elämän perustotuuksia. Tietotaidon ja teknisen, lääkekeskeisen auttamisen lisääntyessä ihmisen kohtaa-

minen on silti aina haaste. Hoidammeko seurannaisoireita vai kykenemmekö näkemään sairauksien syitä?

Uskon, että suuri menetetty voimavara on ollut Jumalan antamien elämän peruseriaatteiden unohtaminen.

Voiko esimerkiksi anteeksiantamuksen parantavaa vaikutusta korvata mitenkään? Jäytääkö katkeruus miljoonien ihmisten fyysisestä terveyttä? Tunnustamme psykosomaattisten oireyhtymien todellisuuden, mutta pääsemmekö näkemään todellisia taustatekijöitä?

”Kirurgi leikkaa, Jumala parantaa” on tuttu kommentti ainakin kristityille. Usein

Jumala auttaa ammattitaidon välityksellä.

Aikamoisessa sekamelskassa olemme mitä ihmeellisimpien vaihtoehtoisten hoitomuotojen viidakossa.

Suomalaisessakin terveydenhuollossa on silmiinpistävästi avoimesti vastaanotettu monia hoitomuotoja, joiden vaikutus ihmisen terveyteen on kyseenalaista. Näin on etenkin, jos me ymmärrämme ihmisen olemuksen hengen, sielun ja ruumiin kokonaisuutena. Monet terapiat ovat lähellä taikuutta ja noituutta, vaikka niihin usein ”hengellisiäkin” ulottuvuuksia kytetään. Joskus voi kipu lähteä, mutta ihminen sitoutuu hoitomuotojen kautta kieltei-

siin voimavaikutuksiin. Tämä koskee esim. henkiparannusta ja monia itämaisiin mystiikoihin perustuvia terapioilta. On syytä erottaa Pyhän Hengen parantava voima okkulttisista voimista.

Suomessa ei ole tarjolla juurikaan sellaisia hoitopaikkoja, joissa lääketieteellinen ammattitaito voisi avoimesti yhdistyä raamatullisiin näkemyksiin. Takavuosina moni sairaala Suomessa syntyi todellisesta kristillisestä inspiraatiosta. Nykyään on useimmiten jäljellä korkeintaan kristillinen nimi, jos sitäkään.

On tosiasia, että kukaan ei selviä hengissä tästä elämästä. Kristillisen näkemyksen mukaan elämää on kuoleman jälkeenkin. Erityisesti tämän takia joulun sankari Jeesus on tärkeä.

Löytyykö mistään kirjasta yhtä innoittavia terveyttä koskevia lupauksia kuin Raamatun Psalmeista ja Sananlaskuista? Kannattaa jo omanikin hyvinvoinnin takia kaivaa nuo viisaudet esiin ja ottaa lupaukset todesta.

Joululukemiseksi sopii Psalmi 23 ja 103 sekä Sananlaskujen kirjan 3. luku. Jos lukija innostuu aiheesta lisää, suosittelien vielä evankeliumien tutkailua. Apostoli Luukas oli lääkäri, joka on kirjannut paljon terveyteen liittyviä ulottuvuuksia evankeliumiinsa.

Uuteen testamenttiin kirjattuja, osin yliluonnollisiakin paranemisihmeitä on tarkoitettu tapahtuvan näinäkin aikoina. Näin tapahtuu eri puolilla maailmaa. Uskonnollisuus johtaa ulkonaisiin, voimat-

tomiin muotomenoihin. Uskon Jeesuksen tulisi johtaa meitä tekemään niitä tekoja, joita Kristus teki.

Elämme aikaa, jolloin suuret herätykset puhaltavat useissa kansakunnissa. Miljoonat ihmiset kohtaavat Jeesuksen kolmannessa maailmassa kuukausittain. Ihmeet ja merkit seuraavat julistettua Jumalan Sanaa siellä, missä perinnäissääntöjä ei tunneta.

Lopuksi ilouutinen: Jumala rakastaa sinua, olet sitten mies tai nainen, terve tai sairas. Jumalan tahto on hyvä, vaikka meille sallitaan kärsimyksiä. Hän on lohduttomien lohduttaja, väsyneiden virkistäjä ja sairaiden parantaja.

ILOUTISET

ILOUTISET

ILOUTISET

ILOUTISET VERKOSSA
luettavissa kaikkialla maailmassa!
www.ilouutiset.fi

AATTEEN JA USKON MIES HANNU TAKKULA EU-PARLAMENTISSA

KESTÄVIÄ RATKAISUJA ETSIMÄSSÄ

Mies on menossa jo tuttuun tapaan EU-parlamentin rukousaamiaiselle. Mukaan on tulossa muita meppejä, parlamentin puhemieskin.

”Etsitään yhteisymmärrystä eri kirkkojen kesken, miten oppisimme tuntemaan toisiamme paremmin, luetaan Raamattua”, kuvaa europarlamentaarikko **Hannu Takkula** rukousaamiaisia puhelimessa haastattelijalle Brysselissä. ”EU:ssa on ihan luontevaa olla tunnustava kristitty – helpompaa kuin Suomen parlamentissa”, heittää rohkean poliitikon maineessa oleva aatteen ja uskon mies.

Uskonnonvapauden tulevaisuus huolettaa siitä paljon puhunutta keskustalaista ja Euroopan liberaalidemokraattien ryhmään kuuluvaa meppiä. Takkula näkee, että uskuntoon kuuluu myös se, että saa harjoittaa siihen kuuluvia muotoja ja menoja. ”Mikä on sellainen aate tai vakaumus, mikä ei näy missään?” hän kysyy.

”Jos on itse sekulaari, on vaikea kohdata toisia, joilla on vahva uskonnollinen

perinne. Yli puolet YK:n jäsenmaista on uskonnollisia valtioita, kun lasketaan yhteen islamilaiset valtiot ja ne, joilla on valtiuskonto tai valtiokirkkojärjestelmä. Ei uskuntoa voi erottaa yhteiskuntaelämästä joksikin omaksi saarekkeekseen – se on oleellinen osa yhteiskuntien olemassaoloa ja kulttuuria”, Takkula sanoo.

Kestävä pohja

Toista kauttaan europarlamentissa työtä tekevä politiikan konkari Hannu Takkula on ollut monin tavoin aktiivinen meppi. Hän on mm. puhunut paljon Euroopan arvopuolesta. Takkula toteaa, että länsimainen yhteiskuntajärjestelmä on rakentunut juutalais-kristillisten arvojen, roomalaisen oikeuden sekä hellenismien perinnön varaan.

”Noista traditioista on noussut ymmärrys ihmiselämän arvokkuudesta, eli kristillinen ihmiskäsitys ja sen seurauksena ihmisoikeudet. Sille perustalle on syntynyt myös ajatus oikeusvaltioperiaatteista, demokradiasta sekä mielipiteen vapaudesta. Lainsäädäntöä tulee rakentaa kestäväille ja koetulle pohjalle. Ei pidä lähteä liberaa-

leihin virtauksiin, joissa kaikki on suhteellista, sallittua ja vaillo selkeää arvopohjaa”, painottaa perusarvojen puolestapuhuja.

Takkula sanoo, että kristityn poliitikon pyrkimys on löytää moraaliset ratkaisut poliittisiin ongelmiin. ”On muistettava, että ’Hänessä me elämme ja olemme’, eikä ole mitään asiaa, joka olisi Jumalan vaikutuspiirin ulkopuolella. Meidän kristittyjen poliitikkojen on toimittava kutsumuksemme mukaan ja noudatettava Jumalan Sanasta nousevia kestäviä periaatteita”, summaa Takkula.

”Ei se tarkoita asioiden vääränlaista hengellistämistä. Se on periaatteiden mukaan toimimista”, hän tarkentaa.

Valta vaarallista uskolle

Kuinka uskova ihminen sitten koetaan politiikanteon areenoilla? Takkula kertoo törmänneensä monenlaisiin mielikuviiin. Toisissa vakaumus herättää luottamusta, toisissa taas mielikuvan umpikonservatiivista, joka vastustaa kaikkea kehitystä. Takkulan mukaan avoin uskonnollisuus ei ole pyrkimystä olla parempi kuin toiset, vaan

se on oman heikkoutensa tunnustamista.

”Kristinusko puhuttelee vain harvoin vallassa olevia. Raamatun mukaan sen otavat auliimmin vastaan hyljätty, torjuttuiksi tulleet köyhät, sairaat ja yhteisöjen ulkopuolelle heitetyt. Vallan yhteys uskon sanomaan on ohut, koska uskon eläminen todeksi tarkoittaisi paljosta luopumista vähempiosaisten hyväksi”, avaa Hannu Takkula näkemystään asiasta. Hän viittaa Lutherin kuuluisiin sanoihin: ”Toimiminen vastoin omaatuntoa on vahingollista terveydelle ja mielenrauhalle.”

”Että voisi olla suolana ja valona”

Takkula näkee, ettei hänen vallankäyttäjän asemansa ole omien ominaisuuksien ansiota. Taivaan Isän johdatus on ollut selvä. Hän kokee työnsä Jumalalta saaduksi tehtäväksi. ”Että voisi olla suolana ja valona. Ja kirkastamassa sitä, että suurin asia elämässä on Jumalan valtakuntaan pääseminen, Jeesuksen Kristuksen tunteminen. Haluan antautua vielä voimakkaammin siihen, että ’vie sinä Jumala’. Omien pyyteiden tulee jäädä taustalle”, summaa hän.

”Taivaan Isä pitää huolta ja johtaa, kun on uskollinen kutsumukselleen”, kuvaa meppi työnäkyään, ja lainaa **Pekka Simojen** laulun sanoja:

Tänne saakka on tultu Hänen voimassaan, huomispäivästä vielä en tiedä, kyllä Jumala huolen pitää bulluistaan, vieköön Hän minne tahtoo viedä...

Vainotut kristityt

Takkula on usein nostanut esiin vainotujen kristittyjen aseman. Lasketaan, että kristittyjä vainotaan tänään yli 200 maassa. Asia on ollut esillä EU:n ihmisoikeuksien alivaliokunnassa, johon Takkula kuuluu. Hän on järjestänyt aiheen ympäriltä kokouksia ja seminaareja. Mukana on ollut eri uskontojen edustajia. ”Uskonnonvapaus on kansalaisoikeus, niin kuin demokratia ja mielipiteenvapauskin”, toteaa europarlamentaarikko.

Juuri näistä syistä hän on vastustanut Turkin EU-jäsenyyttä. ”Turkki ei ole vielä tässä suhteessa tilanteessa, jossa se voisi allekirjoittaa eurooppalaiset arvot.” Takkula kannattaa väljempää yhteistyösuhdetta Turkin kanssa.

Sydämellä Israel

Hannu Takkula on lämmin Israelin ystävä. Hän kertoo ystävyyden Israeliin juurtuneen häneen jo isä-Eskolta, 11-henkisen vanhoillislestadiolaisen perheen päältä. ”Isä

seurasi Israelin itsenäistymistapahtumia. Silloin sitä mietti, kuinka profetiat toteutuvat. Kuuntelin lapsena **Carolana** laulamaa *Kultaista Jerusalemiä*, ja noin kaksikymppisenä ensimmäisen Israelin-matkan myötä asia alkoi tulla omakohtaiseksi. Sitten kun Takkula näki muidenkin Raamatun ennustusten toteutuvan – Neuvostoliiton hajoamisen ja juutalaisten exoduksen – sitoumus siunata Israelia syveni.

”Olen saanut kokea ihmeellisiä asioita Israelissa ja Israeliin liittyen. Juutalaisella kansalla on ollut vaikea taival läpi historian. Sillä on erityinen merkitys Jumalan pelastussuunnitelmassa. Juutalainen kansa on antanut meille Jeesuksen”, muistuttaa Takkula. ”Jumala vie suunnitelmansa päätökseen myös Israelin kohdalla.”

Takkula toteaa myös, etteivät kaikki kristilliset piirit jaa samaa käsitystä nykyisen Israelin asemasta Jumalan suunnitelmassa.

Antisemitismi nousussa

Takkulaa huolestuttaa antisemitististen äänenpainojen nousu. Britannian kansallispuolueen edustaja on mm. kieltänyt holokaustin – juutalaisten joukkotuhon – tapahtumisen. Saman teki eräs brittipiispa. Holokaustin kieltäminen kuuluu olennaisena osana monien juutalaisvastaisten liikkeiden maailmankuvaan.

Newsweekin julkaiseman tilaston mukaan niiden saksalaisten osuus, joilla on

kielteinen näkemys juutalaisista, on lisääntynyt viime vuosina 20 prosentista 25 prosenttiin (2004-2008). Ranskassa samaan aikaan on tapahtunut muutos 11 prosentista 20 prosenttiin. Espanjassa kielteisesti juutalaisiin suhtautuvien määrä on lisääntynyt 21 prosentista (2005) lähes 50 prosenttiin. Puolassa nousua on 27 prosentista 36 prosenttiin.

”Olisi luullut, että toisen maailmansodan tapahtumat ovat opettaneet meitä vuosisadoiksi eteenpäin. Tämän päivän äänenpainoissa on kuitenkin samaa retoriikkaa kuin 1930-luvulla. Yritykset tuhota Israelin valtio ovat sitä samaa antisemitismia”, näkee Hannu Takkula.

”Uskon, että EU:lla on moraalinen pakko nähdä, kuinka voimme auttaa ainoaa demokratiaa Lähi-idässä, ja löytää rauhanomainen ratkaisu arabien ja israelilaisten konfliktiin. Lopullisen rauhan Lähi-itään tuo vain Rauhanruhtinas”, näkee Takkula maailmapolitiikan polttopisteessä aina olleen alueen tulevaisuuden.

Arvottomuus arvona

Suomalaisessa elämänmenossa Takkula näkee päällimmäisenä arvottomuuden. Kukaan ei oikein tiedä mihin suuntaan mennään. Taloudesta, jolla pitäisi olla vain välinearvo, on tullut meille itseisarvo.

”Suomi nousi sodan jaloista nimenomaan arvoalinnoilla. Silloin oli vahva tahtotila ja ymmärrys elämän lahjasta. Jopa ne, jotka eivät uskoneet Jumalaan, kunnioittivat näitä perusarvoja. Sivistys nähtiin yhdeksi perusarvoksi, samoin hyvä terveydenhuolto. Vanhuuden turvaksi rakennettiin kansaneläkejärjestelmä”, kertoo Takkula suomalaista lähihistoriaa. ”Talous nähtiin silloin välineeksi rakentaa hyvää yhteiskuntaa. Nyt on käynyt toisinpäin. Asioita määritetään vain eurojen kautta. Me olemme hukkaamassa elämän kannalta jotain todella arvokasta”, suree meppi kotimaan suuntaa.

Monien silmät avautumassa

Hannu Takkulan mielestä Suomi tarvitsee hengellistä herätystä. ”Monien ihmisten silmät ovat avautumassa tässä ajassa. Syvempi merkitys elämään löytyy vain uskon kautta. Tulevaisuuden ja toivon näköalat ovat Jumalassa”, sanoo Takkula.

Haastattelun lopuksi Takkula pyytää omalle ja muiden kristittyjen meppien työlle esirukousta. ”Että meidät uskollisiksi huoneenhaltijoiksi havaittaisiin”, hän sanoo Raamatun vertausta käyttäen.

MIKA POUTALA

LUISTELEE JA RÄPPÄÄ

Mika Poutala kiittää tällä hetkellä maailman huipulla pikaluistelussa. Ja uransa päättymisen jälkeen helsinkiläinen aikoo kiittää levittämään Jumalan sanaa tavalla tai toisella.

Poutalan nimi on tullut viime vuosina tunnetuksi urheilevalle yleisölle. Esimerkiksi 2008 hän sijoittui sprinttien MM-kisoissa kuudenneksi. Huippumeriitteihin kuuluu myös 500 metrin Suomen ennätys.

Aivan yhtä tunnettua ei ole 25-vuotiaan Poutalan musiikkoura. Hän teki viime talviolympiakisoissa Suomen joukkueen kisakappaleen ”Me tultiin voittamaan”. Paljon tärkeämpää Poutalalle on kuitenkin hänen tekemänsä hengellinen musiikki, jota hän esittää joko soolona tai **J. Posse** -yhtyeen kanssa. Musiikkilaji on rap.

”Rap oli helppo valinta, koska en osaa laulaa”, Poutala vir-

nuilee helsinkiläisen Liikuntamyly-hallin kahvilassa. Takana on juuri vedetty runsaan tunnin harjoitus.

”Kappaleissani on vahva sanoma, ja ihmiset tuntuvat pitävän siitä, että uskaltaa sanoa mitä ajattelee”, Poutala sanoo ja näyttää juuri siltä, mistä puhuu: kirkassilmäiseltä, rehelliseltä ja vahvan itseluottamuksen omaavalta ihmiseltä.

Radioasemat hylkivät

Vaikka Poutala sanoo olevansa yltiöoptimisti elämässään, yksi asia saa hänet hieman kurtistamaan kasvojaan.

”Radioasemat eivät ota kappaleitani soitettavakseen, koska niissä puhutaan Jumalasta. Ihmiset pelkäävät, että heitä yritetään käännäyttää, kun minä vain puhun omasta elämästäni.”

Tuntuu kuin Suomessa olisi vain yksi ajankohta, jolloin saa

”Radioasemat eivät ota kappaleitani soitettavakseen, koska niissä puhutaan Jumalasta.”

soittaa hengellistä musiikkia. ”Joulukonserteissa lauletaan Jeesuksesta, mutta sen jälkeen ei radiosta tule mitään hengellistä.”

Poutalan kappaleita onkin soinut vain Yle-X:llä ja Radio Deilä.

”Yksi levy-yhtiö sanoi, että se haluaa minun ottavan Jumalasanat pois. Sen jälkeen en ole tehnyt heille mitään.”

Ihmisten nuiva suhtautuminen ei Poutalaa suuremmin kuitenkaan haittaa.

”En tee tätä rahasta, joten ei asialla ole niin väliä. Minun on vain vaikea tehdä biisiä, jos en puhu uskosta.”

Golfin autuus

Pikaluiستeluakaan Poutala ei harrasta rahan takia, vaan lajirakaudesta.

”Mutta olisihan se kiva olla vaikka golfinpelaaja, saisi pelata lämpimässä”, Poutala naurahtaa.

Menestynyt golfinpelaaja tienaisi helposti miljoonia vuodessa – summia, joihin pikaluistelija ei pääse koko uransa aikana.

Vaikka Poutala ei haaveilekaan golfin miljoonista, hän on ihastunut runsas vuosi sitten löytämänsä lajiin. Ja golf on yllättäen toiminut myös Poutalan henkisenä kouluttajana.

”Olen löytänyt itsestäni aivan uusia puolia. Saatoin saada kentällä raivareita, kun otin asiat niin tosissani. Itsehillintä on paras, mitä olen golfista saanut.”

Siunattu elämä

Poutala on asettunut uskon polulle hyvin luonnollisella tavalla.

”Olen pienestä asti käynyt vanhempieni kanssa kirkossa. En muista, että olisin koskaan tullut uskoon”, Poutala kertoo.

Poutala onkin saanut elää onnellista ja tasapainoista elämää.

”Ei minulla ole ollut oikeastaan mitään uskoon liittyvää kriisiä. Olen ollut hyvin siunattu. Koen kiittolisuutta siitä, että en ole joutunut kokemaan mitään hirveää ”mudassa” rypemistä.”

Mutta on Poutalalla aiemmin käynyt toisenlaisiakin ajatuksia mielessä.

”Joskus olen ajatellut, että olisi hienoa, jos olisi rankka tausta. Silloin olisi jotain kerrottavaa”, Poutala miettii Sanan levittämisen uraansa.

”Mutta nykyään koen, että oma elämäni on kuitenkin suurempi siunaus. Se voi myös rohkaista niitä, jotka ovat olleet koko ajan uskossa.”

Jumalanpalvelukset kutsuvat

Poutalan koko elämä on ollut Jumalan täyttämä, ja hän käy edelleen Suomessa ollessaan Saalem-seurakunnan tilaisuuksissa lauantaisin ja sunnuntaisin. Ei olekaan ihme, että Poutalan kaveripiiri tulee pääasiassa seurakunnasta.

”Heidän kanssaan minulla on sama arvomaailma. Urheilijakavereitani näen luonnollisista syistä paljon muutenkin, joten senkin takia hengailen vapaa-ajallani pääasiassa seurakuntalaisten kanssa.”

Kun Poutala valmistautuu kohtaamaan kilpailuissa maailman huiput, hän käyttää joskus rukousta apunaan.

”Mutta silloin rukoilen sitä, että kenelläkään ei satu mitään. En koskaan pyydä Jumalalta, että saisin voittoa. Kisaan verrytellessäni kuuntelen hengellistä musiikkia, jotta saan mukavan fiiliksen.”

Ihmisten seurakunta

Kisamatkoillaan Poutala harvemmin ehtii käydä kirkossa.

”Enkä ymmärtäisi monessa maassa jumalanpalveluksesta kuitenkaan mitään. En ole myöskään ihminen, joka tykkää käydä katsomassa kirkkorakennuksia. Minulle on ihmiset ovat tärkeämpiä, he tekevät seurakunnan.”

Urheilu-uraansa Poutala jatkaa ainakin tämän talven Vancouverin olympialaisiin ja todennäköisesti senkin jälkeen.

”Minulla ei ole menestyspaineita urheilussa, elämällä on suurempikin merkitys. Monelle urheilu on koko elämä, joten he kokevat, että on pakko menestyä. Itse ajattelen niin, että jos menestyn, se on Jumalalle kunniaksi. Jos en menesty, se ei haittaa minua.”

Raamatun voima

Poutala saa tekemisiinsä paljon voimaa Raamatusta. ”Siellä sanotaan, että tee se mitä teet kunnolla.”

Poutala soveltaa oppia kilpailujen lisäksi muuhunkin elämäänsä.

”Myös treenatessa ajattelen tekeväni tätä Jumalan kunniaksi, en itseni kunniaksi.”

Joskus koittaa hetki, jolloin Poutala ei enää luistele, mutta hän aikoo silloinkin toimia Jumalan kunniaksi. ”Haluan tehdä kirkon eteen töitä urheilu-urani jälkeen. Saatan olla nuorisotyöntekijä seurakunnassa tai sitten kiertävä puhuja. Luistelun kautta on tullut esiinnyttyä ja tykkään esiintymisestä.”

JUNNU PUHALTAA TÄYSILLÄ

Huippumuusikko Junhani ”Junnu” Aaltonen osti ensimmäisen saksofoninsa 18-vuotiaana, vaikka ei osannut edes koota sitä. Sen jälkeen hän puhalsi pilliin pahan olonsa – ja toisesta päästä tuli taidetta.

Junnu Aaltonen saksofoni ja huilu ovat soineet lukemattomien suomalaisten artistien levyillä, ja lisäksi Aaltonen on tullut tunnetuksi **Heikki Sarmannon** ja **Edward Vesalan** jazzyhtyeissä sekä Tasavallan presidentti -bändissä. Aaltonen omintakeiseen soundiin ja soittotyyliin on selkeä selitys.

Vahingossa muttei sattumalta

Junnu Aaltonen tarina ei ala niin kuin monella muulla muusikolla. Häntä ei viety kuusivuotiaana pianotunneille vaan poi-

Häntä ei viety kuusivuotiaana pianotunneille vaan poikakotiin, josta hänet lähetettiin viimeisellä junalla Ruotsiin sotalapseksi keväällä 1944.

kakotiin, josta hänet lähetettiin viimeisellä junalla Ruotsiin sotalapseksi keväällä 1944. Aaltonen oli silloin kahdeksanvuotias.

Toisin kuin monet muut sotalapset, Aaltonen ei muista katkerana kokemuksiin Ruotsissa, sillä hänen elämänsä alkoi kunnolla vasta siellä. Musiikki ei tosin kuulunut Aaltonen lapsuuteen millään lailla, mutta se kiehtoi häntä. 14-vuotiaana hän opetteli soittamaan kitaraa sen verran, että pystyi soittamaan ja laulamaan kupletteja paikallisissa kissanristiäisissä kotikonnuillaan Inkeröissä. Samoihin aikoihin Aaltonen aloitti kokopäiväisen tienäämistään. Hän teki raskasta työtä sahoilla, tehtailla ja maataloilla Suomessa ja Ruotsissa. Tienesteillä hän osti ensimmäisen saksofoninsa 18-vuotiaana.

”Katsoin saksofonisoitto-oppaasta, miten saksofoni kootaan, ja opettelin nuotteja.”

Parin vuoden kuluttua Aaltonen puki päälleen harmaan asun ja astui valtion palvelukseen. Armeija aiheutti soittoharrastukseen pitkän tauon.

”Myin torven armeijan jälkeen, koska soittamisessa ei näyttänyt olevan tulevaisuutta. Palasin Ruotsiin töihin.”

23-vuotiaana Aaltonen oli taas Suomessa, kun **Heikki Rosendahlin** tanssiorkesteri etsi baritonisaksofonistia. Aaltonen ilmoittautui yhtyeeseen ja meni tehtaaseen ansaitsemaan soittimen ostoa varten. Muusikkoa hänestä ei kuitenkaan koskaan pitänyt tulla.

”Tein raskasta työtä, joka vei kaiken herkkyuden sormista. Minulla oli kuulovika, ja olin liian vanha. Eikä minua ollut kukaan opettanut soittamaan.”

Junnu Aaltonen ei usko sattumaan. Jumala ei pyörittele tai vaassa käsiään ja ihmettele, miksi Junnulle näin kävi. Kaikki elämänvaiheet kuuluvat Jumalan suunnitelmiin. Myös se, kun joku sanoi Aaltoselle, että Sibelius-Akatemiaan voi pyrkiä syksylläkin.

”Olin soittanut huilua vuoden, ja osasin Mozartin yhden huilukonserton. Jotain soitossani kai oli, koska pääsin sillä sisään.”

Näyttelijä ja saarnamies

Sibelius-Akatemiassa Aaltonen sai soitettavaksi niin vaikeita kappaleita, että hän joutui tekemään toisissaan töitä läpäistäkseen tentit. Aaltonen harmitteli usein sitä, että soittoaitoa ei ollut juurrutettu häneen jo pienenä. Kuitenkin hän on myöhemmin huomannut, että aikuisiällä opettelulla on ollut tärkeä merkitys hänen muusikonuralleen. Se on luonut pohjan Aaltosen tunnistettavalle ja ainutlaatuiselle soitolle.

”Jouduin keksimään itse soitotekniikan ja tavan tulkita. Heittäydyin kappaleisiin totaalisesti, koska en selvinnyt soittamalla vain ’vasemmalla kädellä’, vähän sitä ja vähän tätä.”

Aaltoselle kehittyi voimakas ja syvälinen draaman taju, mikä kuuluu hänen soitossaan.

”Soittajana koen olevani näyttelijä ja saarnamies. Musiikki on minulle tunteiden jatke ja viestin kuljettaja. Minulla on aina sanottavaa soitossani.”

Aaltonen on saanut paljon palautetta siitä, että hänen soitonsa on vaikuttanut ihmisiin jopa elämää mullistavasti. Kun Aaltonen sai tänä keväänä Säveltaiteen valtionpalkinnon, eräs lautakunnan jäsenistä tuli kiittämään, koska Aaltosen soitto on merkinnyt hänelle paljon. Palkinnonjakotilaisuuden kiitospuheessa Aaltonen totesi: ”Taiteen voima muuttaa pahatkin asiat positiiviseksi voimaksi, joka voi jalostaa sekä tekijää että kokijaa. Taide voi tehdä autettavasta auttajan.”

Musiikki pelasti nuoren Junnu Aaltosen elämän. Hän oli autettava ja puhalsi pahat asiat torveen. Mitä tuli toisesta päästä pihalle? Taidetta, joka on auttanut monia ihmisiä erilaisten elämäntilanteiden keskellä.

”Rikkinäisyys on voima, jonka avulla voi ymmärtää toisia rikkinaisiä.”

Pari vuotta sitten Aaltonen oli mukana rukousta käsittelevässä paneelissa. Hänen piti olla vain soittamassa, mutta keskustelun aikana Junnun käteen lyötiin mikrofoni. Hänen mieleensä tuli Psalmi 51, ja Aaltonen huomasi sanovansa:

”Minut säröillä olevan hän rikkoi voidakseen cheyttää minut.”

Lause tuli eletystä elämästä. Aaltonen on pohtinut paljon murtuneisuutta, koska hänetkin on moneen kertaan särjetty.

”Jumala on rikkonut väärät kuvitelmat itsestäni ja cheyttännyt väärät kuvitelmani hänestä. Ja jonka Jumala on rikkonut, sitä ihminen ei enää voi rikkoa.”

Valttikorttina Ristikuningas

Junnu Aaltonen on aina ollut etsijä, mutta ennen vuotta 1986 Jeesus ei liittynyt hänen löytöretkilleen. Junnun Riitta-vaimo oli tullut uskoon ja vähän myöhemmin taitava muusikko tajusi itsensä olevansa Jumalan puhuttelussa.

Uskoontulon syvin olemus ilmeni, kun raavas mies sai tunnustaa syntinsä ja pyysi Jeesuksen elämänsä Herraksi.

Samoin kuin soitossaan Aaltonen on myös uskossaan maanläheinen. Kristillisyyden tulee ilmi käytännön elämässä.

”Armon vastaanottaminen on kuin saisi käteensä ison setelin. Edelleen on nälkä, ellei seteliä laiteta käyttöön ja vaihdeta leipään.”

Raamattuakin Aaltonen lukee käytännönläheisesti. Hänen tärkein kysymyksensä Raamatulle on: Mitä tämä tarkoittaa minun elämässäni?

”Kun pyydän Jumalalta, että paranna jalkani, mitään ei yleensä tapahdu. Mutta kun kysyn, mitä joku asia tarkoittaa minulle, vastaus on tullut nopeasti.”

Saman kysymyksen Aaltonen kysyy elämän myötä- ja vastamäissä, joita on matkalla ollut. Aaltonen on viettänyt paljon aikaa hengellisessä erämaassa. Hänestä on tuntunut siltä, että Jumala ei kuule, mutta kuitenkin Jumala on pitänyt kiinni.

”Jumala on riiputtanut minua huilusta. Aina on joku pyytänyt soittamaan huilua hengelliseen tilaisuuteen, usein rukoushetkiin taustamuusikoksi.”

Erämaassa Aaltonen on tehnyt merkittäviä löytöjä itsestään ja Jumalasta. Maan alle vaipuessaan hän on kuullut Jumalalta salaisuuksia, jotka muuten olisivat jääneet kuulematta.

”Olen ällistynyt siitä kiinnostuksesta, jota Jumala osoittaa minua kohtaan tuodessaan esiin asioita minun pimeydestäni.”

Erämaassa Aaltonen on tajunnut oman rajallisuutensa. Turvan täytyy olla itsen ulkopuolella.

”Elämä on välillä kuin korttipeliä. Kädessä ei ole kuin yksi kortti, johon on pakko luottaa. Ristikuningas. Muuta ei ole.”

Aaltonen vertaa kristillisyyttä soittoaitoon. Molemmat vaativat kehittyäkseen kokemusta, paljon myös vastoinkäymisiä.

”Raamatunkin voi opetella nopeasti, mutta hengellinen kehitys ei mene samassa tahdissa. Samoin armolahjoja saanut ihminen voi luulla, että on kasvanut uskovana muiden yläpuolelle. Kuitenkaan armolahjat eivät muuta sydäntä. Se on eri prosessi.”

Yli viisi vuotta Aaltonen on pitänyt hengellistä päiväkirjaa, josta hän voi seurata omaa kasvukertomustaan ja lukea aforistisia mietelmiään vuosien varrelta:

”Muutos ei tapahdu sanomalla ’ei’ nykyiselle vaan ’kyllä’ tulevalle. Ei kielto vaan mielenmuutos.”

”Tunteiltaan kypsä ei tee päätöksiä tunteiden pohjalta.”

”Pahinta ei ole se, mitä minulle on tehty, vaan mitä sydämeeni on jäänyt.”

”Tein raskasta työtä, joka vei kaiken herkkyuden sormista. Minulla oli kuulovika, ja olin liian vanha. Eikä minua ollut kukaan opettanut soittamaan.”

ARJA-TÄDISTÄ TULI ARJA-OPETTAJA TERVETULO A KOULUUN!

Arja Virtanen on aloittanut tänä syksynä työnsä esikoululaisten opettajana Lahden seudun kristillisessä koulussa. ”Tärkeintä tässä työssä on se, että rakastaa lapsia”, hän sanoo.

”Touhusin jo lukiovuosina lasten kanssa ja toimin uimakoulun opettajana. Ylioppilaaksi päästyäni opiskelin Varalan liikuntaopistossa. Samoihin aikoihin näin lehdessä pienen ilmoituksen, jolla TV2 etsi juontajaa lastenohjelmaan. Lähetin hakemuksen sen syvällisemmin asiaa miettimättä ja tulin työhaastattelun jälkeen valituksi”, Arja Virtanen kertoo.

Arja alkoi tehdä Tenavatuokiota vuonna 1968, ja sen jälkeen Satupostia. Valtaosa suomalaisista muistaa hänet yhä kaikkien lasten Arja-tätinä, josta myös lasten vanhemmat pitivät. Hän on yksi suurista tv-legendostamme.

Oikeus olla lapsi

Tänä syksynä Arja-tädistä on tullut Arja-opettaja, sillä hän on aloittanut työnsä Lahden seudun kristillisen koulun esikoululaisten parissa.

”Olen suorittanut erityispedagogiikan approbaturin ja käynyt kesäyliopistoissa erilaisia kasvatukseen ja opettamiseen liittyviä kursseja. Olen toiminut vuosien varrella myös ala-asteen sijaisopettajana useissa eri kouluissa. Ja sitten minulla on tämä elämäkokemukseni”, Arja vastaa niille, joita mahdollisesti kiinnostaa hänen koulutuksensa.

”Tärkeintä tässä työssä on se, että rakastaa täydestä sydämestään lapsia, jotka ovat eskarilaisina aidoimmillaan ja vilpittömillään. He ovat loputtoman innostuneita, uteliaita ja luovia, ja heillä on rajaton mielikuvitus.”

Arja suree sitä, että ympäristön paineet muokkaavat lapsia vähitellen ja he alkavat kontrolloida itseään aikuisten lailla. ”Ihmisten elinikä pitenee jatkuvasti ja vanhuusvuosia tulee lisää, mutta lapsuusaika lyhenee. Yhä varhaisemmassa iässä nykymaailma ikään kuin riistää lapsilta oikeu-

den olla lapsi. Se on minusta surullista.”

Omaa sodanjälkeistä lapsuuttaan Arja pitää tavallisena. Hän muistaa olleensa hyvin liikunnallinen, ja äiti muistaa taas sen, että hän oli jo silloin touhukas leikkien keksijä.

”Se että rakastan lapsia niin paljon, joutuu varmasti osittain siitä, että minussa itsessäni on yhä lasta. Sydämessäni on pala lapsen sydäntä ja mielikuvitukseni lentää kuin pienillä lapsilla.”

Normaalia opetustyötä

Arja Virtanen muistuttaa, että opetustyö samoin kuin sairaanhoitotyökin ovat aikoinaan alkaneet kristilliseltä pohjalta. Suomessa rakennettiin uusi peruskoulujärjestelmä, mutta 1980-luvun lopulla virisi uudelleen halu ja tarve perustaa lisää myös kristillisiä kouluja. Niinpä tällä hetkellä eri puolilla maata on jo 13 kristillistä koulua. Lahden koulu aloitti tänä syksynä toisen toimintakautensa.

”Kristillinen koulu ei ole ketään vastaan eikä keneltäkään pois. Se on vaihtoehtoinen perheille, joille kristilliset arvot ovat tärkeitä ja joilla ne kuuluvat luontevasti arkeen.”

Arja huomauttaa, että koulussa tehdään normaalia opetustyötä ja että lasten hengellinen kasvatusta kuuluu kodeille ja seurakunnille. Mutta hän uskoo, että koulun kristillinen pohja heijastuu moniin asioihin, esimerkiksi siihen, että ilmapiiri on turvallinen ja yhteisöllinen. Toisten huomioon ottaminen on keskimääräistä tärkeämpää.

”Meidän koulussamme korostetaan sitä, että jokainen lapsi on arvokas omana itsenään, ja että jokainen lapsi osaa jotakin.”

Arjan mielestä yhtä tärkeää kuin on oppia lukemaan ja kirjoittamaan, on oppia ihmisenä olemisen taitoja. Ne ovat koko elämän perusta. Toisia pitää kunnioittaa, heistä on välitettävä ja pidettävä huolta.

Pulpettiin mahtuu ihme

Kuluneina vuosina kristillisen koulun pe-

rustaminen on yleensä vaatinut pitkän prosessin. Perustajilta on kysytty uskoa, rukousta ja sinnikkyyttä. Perustaminen on osoittautunut mahdolliseksi, jos sitä on lähdetty hankkeeseen uskoen ajamaan. Koska opetus on kristillisissä kouluissa ilmaista, kouluja ylläpitävien yhdistysten on itsekkin huolehdittava varainhankinnasta. Valtionosuudet eivät riitä kattamaan kaikkia koulusta syntyviä kustannuksia.

”Meillä on onneksi hyvä Jumala, jonka puoleen voimme kääntyä kaikessa, myös huolissamme. Nykyihmiset ovat vain usein niin kiireisiä ja stressaantuneita, etteivät he anna Jumalalle edes mahdollisuutta auttaa. Jumalaan pitää luottaa, ja on maltettava odottaa rauhassa Hänen aikatauluun. Kyllä vastaus tulee aikanaan – vaikka olenkin huomannut, että usein viime tingassa! Siläläkin tavalla Jumala koettelee ihmisen uskoa ja samalla osoittaa, että vastaus tulee Häneltä.”

Vaikka Lahden koulu perustettiin vasta viime vuonna, Arja kertoo sen toiminnan olevan jo täynnä Jumalan ihmeitä, pieniä ja arkisia, mutta myös suuria.

Kaikki koulun kalusteet ja laitteet on saatu lahjoituksina. Tänä syksynä eräs äiti otti yhteyttä, koska halusi poikansa kristilliseen kouluun, mutta koulumatkojen hoitaminen oli ylivoimaista. Äiti meni seurakuntaan ja tapasi siellä koulun rehtorin. He rukoilivat yhdessä. Heti seuraavana päivänä eräs isä ilmoitti poikansa kouluun, ja kävi ilmi, että hän asui samalla alueella kuin tuo toinen poika. Nyt tämä isä huolehtii molempien lasten koulumatkoista.

Teot ja taidot puhuvat

Arjan lapsuudenkoti oli kristillinen. Hän mainitsee erikseen myös kansakoulunsa uskovan opettajan, joka oli hänelle tärkeä. Sitten tuli television myötä suuri julkisuus ja muut elämän myllerrykset, ja uskonasiat jäivät taka-alalle.

Julkisuutta tuli valtavasti, mutta Arja ei saanut siitä yhtään huonoa kokemusta eikä hänelle jäänyt ainoatakaan ikävää muistoa.

Elämä sujui mutkattomasti, eikä hän edes tuntenut olevansa ns. julkkis. Nyt hän voi vain kuvitella, millaista pyöritystä elämä olisi, jos hän tänä päivänä nousisi samantyyppiseen kuuluisuuteen vähän yli parikymppisenä.

”Nykyisinhän julkisuutta pidetään arvona sinänsä, vaikka se ei tee kenestäkään ihmisestä parempaa eikä huonompaa. Teot ja taidot puhuvat.”

Oli tavallinen arkiamu

Kielteistä julkisuutta Arja ei saanut silloinkaan, kun hän tuli uskoon vuonna 1981, vaikka julkisuuden ihmisen kääntymys oli niihin aikoihin vielä varsin kohahduttava uutinen.

Vuotta aikaisemmin Arja oli joutunut onnettomuuteen, jota hän pitää merkittävänä käännekohtana. Hän oli aamulla lähdössä töihin, kun ulko-oven edessä lumikuorma pudotti hänen päähänsä talon viidennestä kerroksesta ison, painavan kukkaruukun. Sairaalaan vietäessä hän muisti olleensa täysin halvaantunut. Aluksi mikään jäsen ei liikkunut, mutta vähitellen liikuntakyky kuitenkin palautui.

”Lääkäri sanoi, että nyt on kyllä ollut enkeli lähellä, sillä oli ollut millin osista kiinni, etten ollut menettänyt henkeäni tai jäänyt lopuksi ikääni nelirajahalvautuneeksi.”

Arja oli jo ennen onnettomuutta etsinyt muutosta elämäänsä. Jokin veti häntä Raamatun puoleen. Ratkaiseva tapahtuma oli hänen Yhdysvalloista palanneen ystäväntärensä ja tämän miehen vierailu Virtasille.

”Tiesin, että ystäväni oli tullut uskoon. Koska olin omasta mielestäni ollut aina uskovainen ja pitänyt lapsesta lähtien Jeesusta ystäväniäni, ihmettelin hänelle, mitä se uskoon tuleminen oikein tarkoittaa. Hän vastasi, että anna koko sydämesi Jumalalle.”

Kun mies ja lapset olivat jo nukkumassa, Arja polvistui olohuoneessa itkien ja rukoillen. ”Sitten se tapahtui. On ollut ihmeellistä, miten olen sen jälkeen pystynyt oikeasti luottamaan ja turvaamaan Jumalaan.”

Lapsi kaipaa yhteistä puuhaa

1980-luvun puolivälissä, kun Arjan puoliso **Jorma K. Virtanenkin** oli tullut jo uskoon, Virtaset myivät kauniin omakotitalonsa ja muuttivat maailmanlaajuisen lähetysjärjestön Suomen työn keskukseseen Siuntioon. He toimivat eri tehtävissä ja myös eri puolilla maailmaa.

Arjaa koskettaa eniten se, miten järkyt-

tävissä oloissa lapset joutuvat usein kasvaamaan ja miten julmasti aikuiset saattavat käyttää heitä hyväkseen. ”Esimerkiksi Sudanista nousee mieleeni yhä kuva pienestä pojasta, jonka molemmat jalat olivat reidestä poikki. Hän työnsi itseään rullalaudalla roskakasalta toiselle ja etsi ruokaa.”

Suomessa on toisin. ”Täällä lasten asiat ovat hyvin, vaikka valitettavasti täälläkin jo monet oireilevat. Jos vanhemmilla menee huonosti, paha olo heijastuu lapsiinkin. Ehkä suurin ongelma on nykyisin se, ettei lapsilla ja vanhemmilla ole tarpeeksi yhteistä aikaa. Eihän pieni lapsi kaipaa mitään muuta kuin rauhallista oloa vanhempiensa seurassa ja jotain arkista puuhailua yhdessä”, Arja pohtii.

Murheita ja luottamusta

Kun Virtaset palasivat lähetysjärjestön työstä arkeen, siihen mennessä kerätty omaisuus oli käytetty. Alkoi ”Paavalin telanteko”, ja edessä olivat työelämän uudet haasteet.

”Mutta ihmeellisesti elämä on kantanut. Aina on tullut eteen uusia projekteja. Jos minulla ei olisi uskoani, tätä suoraa ja kahdenkeskistä suhdetta Jumalaan, tuntisin itseni tässä ahdistavassa ja rauhattomassa nykymaailmassa luultavasti aika pelokkaaksi ja turvattomaksi. Totta kai minulla on ollut murheita ja vastoinkäymisiä niin kuin jokaisella ihmisellä on, mutta uskon myötä niihin pystyy suhtautumaan tynemmin.”

Tv-uransa jälkeen Arja kirjoitti ja kuvitti lehtiin lastenpalstoja. Hän on tehnyt myös kirjoja. Satuja syntyy yhä kaiken aikaa, joten niitä ovat pöytälaatikot täynnä. ”Ehkä niitä joskus julkaistaan, ehkä ei.”

Anokaa niin teille annetaan

Koska Arja on saanut elämässään pian kolmenkymmenen vuoden ajan uskomattomia ja konkreettisia rukousvastauksia, hän on joskus ajatellut, että niistäkin voisi kirjoittaa. Tässä yksi esimerkki: ”Mieheni piti lähteä lähetysjärjestön tärkeään kokoukseen Havaijille, mutta meillä ei ollut siihen varaa, joten rukoilimme. Eräänä iltana ovellemme koputettiin. Oven takana oli amerikkalainen tyttö kädessään kirjekuori. Hän sanoi, että siinä on rahaa, ja että se on tarkoitettu Jormalle. Kysyimme, tarkoittiko hän lähetysjärjestöämme. Tyttö kertoi, että hän oli perinyt rahaa tädiltään ja saanut sisäisen kehotuksen antaa rahat nimenomaan mieheni käyttöön.”

Kirjekuoreissa oli täsmälleen se summa, jonka Jorma tarvitsi Havaijin matkaansa.

Teksti: Päivi Puhakka Kuvat: Jani Laukkanen

Lainaukset kirjasta Rakastatko sinä minua? Evankelistan tie läpi tyynen ja myrskyn

One Way Mission ry (OWM)

OWM on kristillinen organisaatio, joka sitoutuu ope-
tuksessaan ja toiminnassaan
voimakkaasti Kristus-kes-
keisyyteen. One Way (Yksi
Tie) on kansainvälisesti
tunnettu käsite, joka viittaa
Kristukseen. Jeesus sanoi:
”Minä olen tie”.

Työ alkanut v. 1983 yh-
teiskristillisellä Perjantai
Kristukselle -kampanjalla.

Myöhemmin työn laa-
jennuttua ulkomaille nimi
muutettiin One Way Mis-
sioniksi.

One Way Mission toimii
yhdeksällä eri lähetyskentäl-
lä, joista Suomi on yksi.

Ulkomailla OWM tekee
seurakuntakeskeistä lähe-
tystyötä, jonka tavoitteena
on istuttaa uusia seurakun-
tia huolehtimaan ihmisten
hengellisistä ja aineellisista
tarpeista alueilla, missä seur-
rakuntia ei vielä ole.

OWM mm. ylläpitää
lastenkoteja ja klinikoita,
auttaa vammaisia, leskiä,
vankeja ja katulapsia sekä
tukee kyläpastoreiden työtä.

Kotimaassa OWM te-
kee tavoitettavaa katutyötä,
auttaa päihderiippuvaisia
sekä tekee perinteistä srk-
ja nuorisotyötä. OWM:llä
on myös kirja- ja musiik-
kikustannustoimintaa sekä
säännöllinen ohjelma Ra-
dio Deissä ja Taivas TV
7:ssä. OWM myös lähettää
jatkuvasti tiimejä tutustu-
maan lähetyskenttiin ja aut-
tamaan työssä paikanpäällä.

Toiminnan rahoitus saa-
daan yksityisiltä ihmisiltä
ja sponsoroivilta yrityksil-
tä. OWM:n kautta voi mm.
ryhtyä kummiksi kehitys-
maan lapselle.

One Way House Helsinki
Kaisaniemenkatu 10 kahvi-
la-kirjakauppa avoinna ma-
pe 11-17.

Lisätietoja p. 045-230 7949

EVANKELISTA JA MERI

”Meri oli ollut minulle jo vuosia elämän pa-
kopaikka. Sinne saattoi paeta hetkeksi kaik-
kea sitä kaaosta, jonka keskellä hengellisessä
työssä joutui elämään.” Näin kirjoittaa evan-
kelista Tapani Suonto.

Meri oli ollut minulle jo vuosia elämän pakopaikka. Sinne saattoi paeta hetkeksi kaikkea sitä kaaosta, jonka keskellä hengellisessä työssä joutui elämään. Näin kirjoittaa evankelista Tapani Suonto.

Levyn kannessa kitaraa näppäilevä nuori mies. Levyllä Saima Harmajan runoon sävelletty Oi Jumala siipeni murtuneet. Perjantai Kristukselle. Tuomasmessun saarnat Agricolan kirkossa. Kiihkoton ääni radiossa kertomassa ihmeellisiä tarinoita Intiasta, Pietarista, Helsingistä.

Siinä sirpaleisia mielikuvia neljältä vuosikymmeneltä miehettä, jonka elämästä löytyy eväitä useankin kirjan kirjoittamiseen. Tässä haastattelussa Tapani Suonto kertoo evankelistan arjesta, voitoista, tappioista, uupumisesta, yksinäisyydestä. Ja ”pienestä perheestään”, kuten hän hellästi ja usein kirjassaan mainitsee, vaimostaan Annesta ja tyttäristä Eveliinasta ja Emiliasta. Sekä merestä, pakopaikasta.

Rukous golfkentällä

Tapani kasvoi Suomen Kirkon Sisälähetysseuran kamreerin Pentti Suonnon kuusilapsisessa perheessä, kävi pyhäkoulussa ja kirkossa. 13-vuotiaana hän kohtasi Jumalan.

”Poimin kotimme kirjajhllystä mielenkiintoiselta vaikuttavan kirjan, Aake Lahden Kuritusluoneesta saarnatuoliin, joka kertoo vaarallisen rikollisen elämän muutoksesta. Kirja vaikutti voimakkaasti ja rukoilin, että Jeesus antaisi minulle kitaran ja moottoripyörän, joiden kanssa voisin lähteä kertomaan hänestä. Yhtäkkiä valtava rakkaus ympäröi minut. Teki mieli herättää perhe kuulemaan, miten paljon rakastan heitä. Menin olohuoneen seinällä roikkuvan ristin eteen yksin, kohotin kädet ja kiitin Jumalaa, jonka rakkaus oli muuttanut Aake Lahden elämän ja joka oli nyt minuakin lähellä.”

”Yhtä nopeasti onnen tunne häipyi ja olin taas yksin. Ihmettelin, miksi Jeesus lähti pois. Etsin häntä seuraavina päivinä polvillani vessan lattialla ja Talin golfkentällä. Oli pimeää, kylmää ja pelotiti, kun polvistuin huurteiselle nurmikolle. Ajattelin, että koska olin nähnyt niin paljon vaivaa, Jeesus varmasti tulisi. Mutta hän päätti olla tulematta.”

Rukous mielisairaalan pihalla

Vähitellen kokemuksen muisto haalistui. Tapani haaveili Ateneumiin pääsystä, soitti klassista kitaraa, elätteli romanttisia utopioita ja etsi hippiliikkeen mukana seikkailuja.

Kun hippiomantiikka jätti etsijän tyhjän päälle, tuli tilalle paniikki ja ahdistus. Tapani pelkäsi sekoavansa ja vaatimalla vaati päästä Hesperian sairaalaan hoitoon. Lääkäri oli huolestunut lähinnä nuoren alipainosta, mutta järjesti paikan. Sairaalassa toisten potilaiden kohtalot lisäsivät ahdistusta. Joku riehui parvekkeella aikomuksena hypätä. Toinen potilas repi hänet turvaan.

”Kauhujen keskellä huusin apua Jumalalta eräänä yönä. Seuraavana aamuna lääkäri kertoi, etten kuulunut mielisairaalaan.

Ennemmin tarvitsin papin apua hengellisessä kriisissä.”

Kun Tapani odotteli kitaran kanssa isäänsä sairaalan pihalla, hän rukoili, että voisi joskus auttaa samanlaisia kurjia ihmisiä, joiden kohtalo oli järkyttänyt häntä. Kotona hän tunsi olevansa kuin toinen ihminen. Huoleton hippie oli jäänyt sairaalaan, kohtiin palasi rajusti vanhentunut ihminen.

Rukous rantakahvilassa

Samalla viikolla Tapani meni kristilliseen opiskelijailtaan. Myöhemmin samana iltana rantakahvilan pöydässä opiskelijatyöntekijä kertoi hänelle, mitä on Jumalan armo ja miten se annetaan ihmiselle.

”Siinä hälinässä ristin käteni, tunnustin syntini ja pyysin Jeesusta elämäni.”

Rukous Vanhassa kirkossa

Evankelista Tapanista tulikin. Hän julisti kaduilla, armeijassa, seurakunnassa. Yhtyeiden kanssa hän kiersi kristillisen Lähetysnuoret-järjestön työssä ympäri Suomea, pitäen gospelkonsertteja humpppafestivaaleilla, Danny show'n yhteydessä ja Viking Linen laivareiteillä.

Itä-Suomen kiertueella Tapani tapasi nuoren naisen, josta tuli myöhemmin hänen työtoverinsa. Rakastunut trubaduuri piti tunteensa pitkään salassa kunnes rohkeni kertoa niistä. Hänet ja Anne vihitettiin vuonna 1979.

Nuori pari työskenteli lähetysjärjestön työntekijöinä palkatta. Tapanilla oli tukenaan kahden hengen kannatusrenkas. Elämä oli käytännöllisesti katsoenkin Herran hallussa – ja vaatimattomuudesta huolimatta mukavalla mallilla. Työssään hän oli satannut musiikkiin.

Keväällä 1983 hän havahtui siihen, että oli ka-dottanut tehtävänsä. Jumala muistutti siitä, mille nuoren miehen sydän oli joskus sykkinyt. Hän kysyi: ”Tapani, mitä aiot tehdä sen tehtävän kanssa, josta kerran sinulle puhuin?”

”Vastasin, ettei minulla ollut voimia sen toteuttamiseen, mutta Jumala antoi sydämelleni tehtävän: kerätä 200 ihmistä Helsingin kaduille kertomaan Kristuksesta. Mietin mielessäni, että minulla on pieni ystäväpiiri, vaimo ja lapsi. Päämäärä tuntui kaukaiselta.”

Mutta perjantaina 23.9.1983 parisataa ihmistä vaelsi kaatosateessa Helsingin Vanhaan kirkkoon. H-hetkellä pilviverho alkoi repeytyä ja upea sateenkaari kaartui kaupungin ylle kahdensadan ihmisen polvistuessa rukoukseen. Siitä he lähtivät kaduille etsimään ihmisiä ja sinne he palasivat sekalaisen seurakunnan kanssa myöhemmin illalla. Perjantai Kristukselle oli käynnistynyt.

Nukkuneen rukous

Kampanjan myötä väki löysi tiensä Helsingin yöelämästä kirkkoon. Oli punkkareita ja bilettäjiä, joista osa siemäili kahvia arvokkaasti penkissä, osa alttarin äärellä. Joku oli nukahtanut flyygelin alle. Kahvin ja parfyymien tuoksut sekoittuivat tupakan, vanhan viinan ja hasiksen hajuihin. Tarjolla oli puheen, musiikin ja draaman keinon välitettyä evankeliumia, keskustelua ja rukousta. Moni kadonnut lammas löysi kotiin. Mutta olihan se tosi epäsovpeaa!

Yötapahtumien lisäksi aloitettiin kristillinen yökerho Gospel Garden. Alkoholisteja ja narkomaaneja varten perustettiin hoitokoti. Työ laajeni myös muualle Suomeen sekä Tallinnaan, Tarttoon ja Leningradiin.

Hengellinen työ menestyi. Vapaaehtoisia työntekijöitä oli paljon. Kirkot ja kokoussalit täyttyivät. Ihmisiä tuli uskoon. Monet juopot ja narkomaanit pääsivät kuiville. Lehdissäkin siitä kirjoitettiin. Kymmenen riemullista vuotta!

Kuoleman varjon maassa

Jo menestyksen vuosina työn rinnalla kulki kuin varjona ikävä vieras. Panettelua, kateutta, valheita, hyväksikäyttöä, haukkumisia. Työsarka oli loputon: ”Helsinki oli täynnä näitä pyytäjiä, jotka eivät koskaan näyttäneet saavan kyllikseen.”

1990-luvun puolivälissä ongelmat alkoivat kasaantua. Yhdistyksen talous syöksyi alas. Vapaaehtoiset väsyivät. Samoin perhe, joka oli usein jäänyt kakkoseksi hengellisen työn kanssa. Tapani kertoo, miten kipeältä tuntui pakon edessä myydä vanha purjeverne Madam, jolla vietetty aika oli ollut tyttärille tärkeää. Isä oli ollut läsnä ja perhe yhdessä matkalla, joskus vaarallisissakin seikkailuissa.

Tapani uupui ja sanoi itsensä irti. Nukkuakseen hän söi unilääkkeitä, päivisin hän raahusti kotikulmilla. Kukaan ei soittanut. Mies oli pettynyt toisiin ja itseensä.

Työttömyys, masennus, jatkuva päänsärky ja paniikkikohtaukset veivät hänet rajalle, jossa kuolema tuntui armolliselta ratkaisulta. Sillä rajalla hän eräänä päivänä teki päätöksen: Ainoa päämäärä oli pysyä hengissä.

Kutsumus ei tunne työaikoja

Mies on hetken hiljaa. Kokemukset olivat rankkoja, nekin nimettömät kirjeet, joissa kehoitettiin tekemään parannus. Tapanin sanottiin elävän synnissä ja Jumala oli otanut siunauksensa pois.

”Ihmisillä on pinnallisia käsityksiä kristillisyydestä ja siunauksesta – ajatellaan, että Jumalan siunaus tarkoittaa menestystä, rikkautta ja terveyttä. Mutta siunaus voi ollakin syvimmissä pimeydessä. Meillä on lupa etsiä vaikkapa terveyttä, mutta se ei voi mennä Jumalan ohii. On tärkeämpää etsiä Häntä itseään kuin sitä, mitä Hän antaa.”

Tapani toteaa, että kaikkialla työelämässä on rankkaa, ei evankelistalla ole välttämättä sen kummempaa.

Hengellisessä työssä moni venyttää oman ja perheen jaksamisen rajoja. Tarkoitus on niin hyvä. Kutsumus ei tunne 40 tunnin työviikkoa.

”Kutsumus luo paineita, kun ei mitenkään voi riittää kaikille. Jos yrittää, voi käydä niin, ettei riitä kenellekään. On tärkeää tuntea omat rajansa ja etsiä Jumalan johdatusta.”

Myös työn sisältö on raskas: selviytymisiä, mutta myös tarinoita ilman onnellista loppua.

”Olimme auttaneet pitkään erästä ihmistä, joka oli päässyt monista ahdistuksista jo ylös. Sitten hän löytyi hirttäytyneenä.”

”On äärimmäisen vaikea rakastaa räikkääntyneitä ihmisiä. Hädän keskellä eläminen riisuu kaikesta omavoimaisuudesta. Rakkaus ja voima tulevat Jumalalta.”

Nyt olisi aika jatkaa

Palataan Tapanin omaan toipumiseen. Kuukausien hiljaisuuden jälkeen Jumala alkoi puhua Sanansa kautta. Evankelista oli tehnyt virheen lopettaessaan työn, nyt olisi aika jatkaa.

Joulukuussa 1996 Tapani istui pipo päässä kylmillään olleen aution työkeskuksen toimistossa. Hän aikoi kirjoittaa viestin entisille tukijoille ja kertoa aloittavansa uudelleen.

”Ojensin käteni kohti tietokoneen nappulaa, josta kone käynnistetään. En ollut koskaan tarvinnut niin paljon uskoa painaakseni yhtä nappia.”

Pakkasesta huolimatta kone hurrahti käyntiin. Kirjoittaja aloitti työnsä. Muutamat ystävät tulivat postitustalkoisiin. Kun kaikki oli valmista, kone hajosi.

Mutta sen napin painalluksen jälkeen tuhkasta nousi uusi alku. Joulun jälkeen Tapani palasi toimistolle, jossa pieni kolmen hengen tiimi aloitti alusta. Ensimmäiset tilioitteet kertoivat pienestä ihmeestä. Tilille oli ilmestynyt 20 000 markkaa. Pian siellä oli 100 000 markkaa ja rästissä olleet laskut saatiin maksettua. Kaikki muukin alkoi sujua. Työ kasvoi kahdessa vuodessa suuremmaksi kuin se oli koskaan ollut.

Rukous pimeässä

Reissuillaan evankelista on kohdannut lukemattoman määrän ihmisiä. Hän arvelee, että ehkä ihmiset ovat tänään pinnallisempia kuin neljäkymmentä vuotta sitten.

”Mutta pohjimmiltaan hätä on sama kuin ennenkin. Kun ihminen elää erossa Jumalasta, se heijastuu pahoinvointina, tyhyytenä, tarkoituksettomuutena. Tänään kuten kaikkina aikoina ihmiset lähestyvät Jumalaa vaikeuksien kautta. Elämä on sen verran haastava juttu, että pieni ihminen kokee sen helposti ylivoimaiseksi.”

”Nyt kirkon pitäisi selkeämmin kuin koskaan tuoda julki se sanoma, jota kukaan muu ei julista ja joka on ainoa vastaus eksesyksissä oleville. Kristittyjen tehtävä on uida vastavirtaan. Jos heittäydymme myötävirtaan, kenelläkään ei ole toivoa, ei myöskään kirkolla.”

Erämaasta Tapani sanoo löytäneensä suurimmat rikkautet. Jumala ilmestyi pimeässä.

”Vasta siellä ymmärsin, mitä usko on. Abraham odotti vuosikymmenet ja toivoi vaikkei toivoa ollut. Vielä satavuotiaana hän uskoi saavansa perillisen vaikka kuolema oli kulkenut lupausten yli. Mutta Abraham luotti siihen, mitä Jumala oli sanonut.”

”Tällainen usko ei perustu näkyvään. Silloin kun ei ole enää mitään muuta, on lupa uskoa Jumalaan”, Tapani sanoo ja kirjoittaa: ”Tuon sysimustan pimeyden keskellä olin saanut myös kokea lukuisia kertoja Jumalan ihmeellistä lohdutusta... Olin viipynyt usein tuntikausia polvillani rukouksessa sanomatta mitään. Siinä hiljaisuudessa syvä rauha oli täyttänyt sisimpäni.”

Kuka auttaisi köyhiä?

Perjantai Kristukselle -kampanjan tuhkasta uudelleen alkanut yhteiskristillinen työ rekisteröitiin vuonna 2000 One Way Mission -järjestöksi. Mikä sen tehtävä on?

”Tehtävämme on julistaa evankeliumia kärsivälle maailmalle ja auttaa ihmisiä niin paljon kuin Jumala antaa mahdollisuuksia.

Kun hippromantiikka jätti etsijän tyhjän päälle, tuli tilalle paniikki ja ahdistus.

Työ syntyi yksinkertaisesta ajatuksesta: Kun ihmiset eivät tule kirkkoihin, meidän on mentävä heidän luokseen. Sanojen ja tekojen on oltava sopusoinnussa. Kun ihmisillä ei ollut vaatteita ja ruokaa, järjestimme niitä. Kun alkoholisteja ja narkomaaneja tuli uskoon, perustimme hoitokoteja.”

Nykyisin One Way Mission auttaa Venäjällä katulapsia, narkomaaneja ja opiskelijoita. Intiaan on perustettu One Way Village, jossa toimii lastenkoti, leskien turvakoti, vammaisten kuntoutuskeskus, koulu ja kirkko. Hindukylissä Tapani on puhunut 2000–3000 kuulijalle, joille on tarjottu ruuat ja matkat. Tunustusta on tullut yllättävätkin taholta. Eräässä kyläkokouksessa näytti alkavan mellakka, kun paikallinen kommunisti nousi puhumaan. Mutta hän puhuikin siitä, miten kristityt ovat ainoat jotka välittävät. Kukaan muu ei auta köyhiä.

Työtä tehdään myös Virossa, Israelissa, Kiinassa, Nepalissa, Malawissa, Mongoliassa ja Mosambikissa.

Rukous orpokodin pihalla

Perheen kissa venyttelee Tapanin vierellä ja antaa mallia, miten välillä täytyy myös levätä. Mies on läksynsä oppinut. Hän kertoo perheen purjehdusreissuista ja metsälenkeistä koiran kanssa.

”Elämästä on hyvä osata nauttia. Työkiireiden keskellä saatan pysäyttää auton, ostaa jäätelön ja kävellä meren rannalla. Minulla on valtavasti ilonaiheita. Meille on annettu maan päällä vain tämä yksi elämä. Tarkoitus on elää se rikkaasti. Lepoa tuo tietoisuus siitä, että mikään ei ole ihmisen vaan Jumalan varassa.”

”Intiassa katselin kerran orpokotimme kattoterassilla aurin gon nousua. Kaikki lapset olivat pihalla polvillaan rukoilemassa. Heidät oli löydetty kaduilta nälissään ja sairaina. Nyt he aloittivat uutta päivää koulupuvuissaan iloisina, terveinä ja vatsa täynnä ruokaa.

Näkyä katseli kiitollinen mies.

Teksti: Pirjo Wesaniemi Kuvat: Jani Laukkanen

LAULUT KUIN RUNOJA

Petri Laaksonen löysi ihanat kansallisromanttiset runot, joihin sävelet syntyivät kuin olisivat aina olleet. Laulut hoitavat kauneudellaan. Ensimmäinen kokoelmasta julkaistu Eino Leinon tekstiin sävelletty Meri kuutamolla on jo komeasti noussut Radio Suomen soittolistan kärkeen.

”Minun mieleni on niin kummallinen kuin meri kuutamolla en tahtois ma touhuun ihmisten ja en tahtois yksin olla”, laulaa **Petri Laaksonen** radiossa monta kertaa päivässä.

Vanha sielu

Syyskuun puolivälissä julkistetulla levyllä *Vanha laulu* on 12 laulua, jotka Petri on säveltänyt **Lauri Pohjanpään**, **Uuno Kailaan**, **Kaarlo Sarkian** ja **Eino Leinon** runoihin. Se on myös tyylikkäästi sovitettu kokonaisuus. 15-henkisessä orkesterissa soittaa muun muassa kahdeksan viulua.

Runot ovat saaneet arvoisensa sävelet, joissa on jotain samanhenkistä ja elävää, innostavaa ja hermistävää. Ne tukevat sanoja eivätkä peitä niitä alleen.

Kansallisromanttinen runous on ylevää. Se etsii innoituksen luonnosta, Jumalasta ja ihmisen pyrkimyksestä hyvyyteen ja rakkauteen. Runoissa on menneen maailman lumoa ja sanat vaikuttavat vähän kuin sydäntä kutittelisi kananlihalle.

Vanha laulu -levyn säveltäjän ja sovittajan Petrin täytyy olla itsekin jollain lailla vanha sielu. Sen hän myöntää auliisti.

”Lainasin edellisenä kesänä kymmeniä kiloja runokirjoja. Hienoja tekstejä on käyttämättä vielä tuhansia. Musiikin tulee soida tekstin kanssa samassa sävellajissa.”

Nämä hienot edesmenneet runoilijat ovat jo poissa emmekä saa heidän mielipidettä. Sen sijaan Petri muistaa erään kohtaamisen Malmin kirkossa 21 vuotta sitten.

”Olin juuri säveltänyt **Aila Meriluodon** runon *Jälkeenpäin*. Olin 26-vuotias ja halusin hänen hyväksymisensä. Runo oli kirjoitettu vuonna 1943. Aila Meriluoto sanoi kuultuaan sen, ettei hän muistanutkaan kirjoittaneensa joskus jotain näin kaunista. Se oli paras kiitos!”

Väsyneet kädet

Yksi levyn vaikuttavimmista lauluista on sävelletty Lauri Pohjanpään runoon *Väsyneet kädet*, joka loppuu:

*Kädet ankarat ja lempeet,
ma huudan kuin pimeyteen:
te herättää viimeisen kerran
vielä tekoonne viimeiseen!
Ma huudan autioon yöhön:
kädet siunatut, kohotkaa
ja viimeisen kerran mua siunatkaa.”*

”Äiti pyysi minua säveltämään sen jo vuosia sitten. En pystynyt tarttumaan siihen omista tunnesyistä, en halunnut ajatella äitiäni lähellä kuolemaa. Mutta me kaikki olemme jonkun lapsia. Äidin, isän tai isovanhempien kädet ovat meitä hoitaneet ja puolestamme rukoilleet. On kaunis ajatus ja toive pyytää siunausta. Jos on kokenut menetyksiä, ymmärtää sen merkityksen.”

Petri haluaa muistuttaa, ettei kaikki ole tässä ja nyt. Paljon viljellään ajatusta hetkeen tarttumisen tärkeydestä. Hänestä edellisten sukupolvien kokemus on myös tärkeää.

”On oman elämän kannalta viisautta pohtia ja arvostaa sitä, mistä on tullut ja minne on menossa,” 47-vuotias musiikin ammattilainen kiteyttää.

Kasvamisen kipu

Ensimmäisen näistä runoista Petri sävelsi syksyllä 1986. Hän

oli muuttanut Helsinkiin, mutta vietti viikonloput edelleen kotiseuduilla Varsinais-Suomessa. Hän oli esiintymässä Kaarinan seurakuntakeskuksessa ja kuuli 19-vuotiaan **Heikki Sankarin** lausuvan Uno Kailaan *Valkoisen linnun*. Heikistä tuli sittemmin Helsingin Kaupunginteatterin näyttelijä ja Samppalinnan kesäteatterin johtaja.

”Olin pakahtua, sillä runon tunnot kuvasivat minua ja elämäni. Olin jättänyt turvallisen tieni ja astunut uuteen, oma identiteetti oli vasta muotoutumassa. Paluuta vanhaan ja turvalliseen ei ollut. Olin valmistunut opettajaksi, mutta tunsin, ettei se ollut minun tieni. Minulla oli haaveita. Olin säveltänyt Suomen euroviisulaulun *Eläköön elämä* ja ponnahtanut kameroiden eteen. Luulin, että saisin lisää töitä, mutta yhden laulun jälkeen tuli syvä hiljaisuus. Asuin opiskelija-asunnossa Vantaalla ja elämää piti ruveta rakentamaan ilman onnenkantamoisia. Minulla ei ollut musiikillista taustaa eikä tukijoita.”

Runo puhutteli Petriä niin paljon, että sävelsi sen. Se jäi pöytälaatikkoon ja vuosien varrella hän soitti sitä joskus. Mutta silloin se oli hyvää tekevää terapiaa.

Laulussa toistuu paluu lapsuuden maisemiin ja läheisten luo. Muistot ovat jättäneet jäljen.

Yhteinen itku ja ilo

Petri tulee haastatteluun keltaisella Vespalla ja vilkuttaa iloisesti. Hän on luonut sittemmin huikean uran säveltäjänä ja laulajana. *Täällä Pohjantähden alla* -laulun sävellys ja samanniminen levy on myynyt platinaa. Säveltäjänä ja laulajana hän on kerännyt lisäksi viisi kultalevyä ja on sangen suosittu konsertoija ympäri maata. Muistissa on toinenkin Petrin mainio euroviisu *Sata salamaa*.

Ympäriin ja konsertteihinsa Petri osaa luoda lämpimän mutkattoman tunnelman, jonka jokaisessa laulussa on sanoma ja vahva tulkinta. Hengellisten musiikin klassikoiksi ovat nousseet hänen **Anna-Mari Kaskisen** teksteihin säveltämänsä laulut. Useat konsertit ovatkin kirkoissa.

Oman tiensä löytänyt taiteilija on ollut matkanjohtajana useilla *Askel*-lehden lukijamatkoilla. On naurettu ja itketty yhdessä ikimuistoissa tunnelmissa.

Lapsen kaipuu

Keväällä lehden lukijamatkalla Istanbulissa Petri esitti nyt levyllä tulevan Uno Kailaan runoon *Poikani* sävelletyn laulun koko yleisön pyyhkiessä kyyneliään. Laulun jälkeen hiljaisuus oli paljon puhuvaa. Se luoti tiesi paikkansa.

*Minun poikani syntymätön
ja uneksittu vain,
tänä hetkenä hiljaisena
olet luonani majassain.
Minun poikani silmissäsi
oman ikuisuuteni näin.
Sen ainoan, joka pysyy
kun itse laboan,
Ja sen ikuisuuden vuoksi
minä sinua rakastan.*

”Tämä runo puhuttelee lapsettomia ja lapsellisia. Se ei ole katkera teksti, vaan kertoo toteutumattoman toiveen ja haaveen hyväksymisestä. Sävelsin sen kymmenen vuotta sitten hyvin pieteetillä, en mahtipontisesti. Se loppuu levollisesti ja kauniisti. Toivo jää elämään herkästi. Itselleni tämä asia on ollut vuosia sitten kipeä.”

Samalla lailla lapsuudesta kertoo myös Lauri Pohjanpään runo *Lapsuuden maa*, joka on Petrille erityisen rakas.

”Siinä voi nähdä oman lapsuutensa maiseman ja kaipauksen huolettomaan aikaan. Aikuisilla on taakka eikä huoletonta päivää. On hyvin terapeutista antautua lapsuuden maan vietäväksi. Olen oppinut olemaan tasapainoinen puutteittenikin kanssa, mutta silloin on oltava sinut menneen ja tulevan kanssa. Pitää sanoa, että tämä on minun elämäni, johon nämä asiat kuuluvat. Lapsuutensa kanssa voi elää olematta naiivi tai juoksematta sitä karkuun”.

Eino Leino on uusin

Petri on siinä onnellisessa asemassa, että hänen äitinsä on lausuja ja harrastanut runoutta. Petrille sanoilla on ollut aina merkitystä, vaikkei hän itse kirjoitakaan lauluihinsa sanoja.

”Viimeisin tuttavuuteni on Eino Leino. Olen lukenut hänen runojaan ja elämäkertojaan. Eino Leinon äiti ja tati lukivat hänelle paljon ja tukivat näin hänen sanallista lahjakkuuttaan. Kunpa nykyäänkin lapset saisivat sellaisen lahjan kotoaan.”

Petrin levyllä on myös sävelletty otos *Hymyilevästä Apollosta*, joka on Leinon rakastetuimpia runoja. Emme kumpikaan muista, että siitä olisi koskaan ennen sävelletty muuta kuin virsi *Sua kiitän mä Luojani armollinen*, vaikka teksti on kuulunut esimerkiksi suomalaisen uuden vuoden perinteeseen radiossa.

Petri toivoo, että levyn sanoma kiteytyisi Eino Leinon sanoihin:

*”Oi antaos, Herra sa auringon,
mulle armosi kultaiset kielet,
niin soittaisin laulua sovinnon,
ett` yhtehen sais eri mielet.
Ei tuomitse se, joka ymmärtää.
Mut laulukin syömiä selittää
ja ihmiset toistansa lähemmä vie.
Sen kautta käy Jumalan tie.*

Ensilumen odotuksessa

Petri haluaa painottaa, että nämä tekstit ovat syntyneet aikana, jolloin suomalaiset ovat alkaneet löytää omaa identiteettiään. Se oli kovaa aikaa kaikin puolin, mutta synnytti taiteessa kansallisia tukipilareita. Niihin voimme tukeutua ja ymmärtää itseämme.

Kärsimysten ja syvien kokemusten kautta voi nousta kaunista ja hyvää. Kuka haluaisikaan tasaista ja ennalta arvattavaa elämää?

Levyn hilpein laulu on Kaarlo Sarkian *Ensi lumi*. Sen melodia ja sovitus on nerokasta ja huikeaa. Välisoittojen aikana voi melkein nähdä ensilumen riemulliset pyörteet. Kutkuttavaa kerta kaikkiaan.

”Petri”, huudahtaa nainen lounasravintolamme naapuripöydästä ja pyytää nimikirjoitusta.

Petri hakee kynän ja kirjoittaa lämpimät terveiset hyvillä mielin. Sen hän tekee vielä monta monituista kertaa ennen joulukonserttien alkamista.

*”Ei tuomitse se, joka ymmärtää.
Mut laulukin syömiä selittää
ja ihmiset toistansa lähemmä vie.
Sen kautta käy Jumalan tie.”*

TILATUOTE yksilölliset kalusteratkaisut

www.tilatuote.net

KEITTIÖT | KYLPUHUONEET | SÄILYTYSTILAT

**KALUSTEET
SUORAAN
VALMISTAJALTA!**

TERVETULOA TUTUSTUMAAN!

Myymäälä avoinna
ma-to 9-17, pe 8-16

Pitkäkuja 90, 47150 Raussila | (05) 377 7410 | www.tilatuote.net

näköne palveluksessa
SILMÄ OPTIIKKA
www.silmaoptikka.fi

*Usein käynti
optikolla riittää.*

Kuusankoski Kauppakatu 1 p. 3741 085	Kouvola Prisma-keskus p. 5354 140	Inkeroinen Päätie 12 p. 3673 261
---	--	---

PYSÄHDY

Piristy, virkisty, täydennä, tyhjennä ja tankkaa.

Mielesi, itsesi, autosi, tuomiset, tuliaiset,
viemiset ja vedonlyönnit.

Pukaron Paronista matkustat mukavammin
mielin määränpäähän.

Pukaron Paroni

VALTATIE 6, LAPINJÄRVI, P (019) 613 185

www.pukaronparoni.fi

120

**Luotettavaa
jakelupalvelua
Etelä-Savossa**

elämä yllättää

LÄNSI-SAVO

EN GEDI

Natural Care
From The Dead Sea

Tilaa suoraan verkkokaupastamme:
www.engedi.fi

Aito Spa-tunnelma omassa kylpyhuoneessasi.

■ **TABITA PRODUCTS OY/AB** ■

Vöyrinkatu 13 Vaasa
Puh (06) 320 9110 • email: tabita@engedi.fi

Etsimme jälleenmyyjiä kaikkialle Suomeen! Pyydä uusi esitteemme!

MARIACOS

www.mariacos.fi

www.kopijyva.fi

Sunnattua Joulua

*Kiitos ystävät siitä tuestanne, jota olemme saaneet
TV 7 aikana. Olette olleet suureksi iloksi. Ja jos sinä-
kin haluat tulla tukijaksemme, se käy hyvin helposti.*

Soita numeroon 0600-10077 ja tuet Ristin Tukea.

*Soitto maksaa 9,85e+ppm. (OKU 1370A) Voit
myös liittyä tukijäseneksi Ristin Tuki ry.*

*Rauhallista Joulua ja
Siunausta uudelle 2013*